

Aistra Angertsdottir, Bard

Irdina Retivsdottir Gripendrækt, 15år (snart 16år), "Aistra Angertsdottir, 17år"

Utseende : Du har mörkblont lätt lockigt hår med azurblå ögon. Din hud har en något rödbrun nyans, då du vandrat mycket på vägarna. Ditt hår går är kortklippt och du bär en mörkröd basker Du gillar att ha ditt hår utsläppt även om du ibland har tvingats sätta upp det. De favoritfärger du har är grönt och mörkrött, vilket en utomstående snabbt kan se då du sällan går klädd i andra färger. Du är förnärvande klädd i klassiska väpnarkläder, aningen anpassade för att visa din skönhet. Du bär en nitläderharnesk och Solordens svarta tabard över detta.

Bakgrund : Din far är en högt ansedd adelsman i Jorpagna och har goda kontakter med både Berendiens och Zorakins kungahus. Han är en mäktig man med många kontakter och en man man inte vill göra upprörd eller få till fiende. Din barndom var någorlunda behaglig, du var det yngsta barnet och en av de två flickorna i en syskonskara på 7. Du visade dig vara bättre än dina bröder på svärdsfäktning och slagsmål. Detta tyckte inte dina föräldrar om och såg istället till att du lärde dig att sy , mm. Du avskydde dessa göromål och längtade tillbaka till dina pojklekar.

Du såg tidigt hur din mor vantrivdes med sina plikter och fann henne ofta drömmande vid fönster. Detta gav dig tidigt en negativ uppfattning om giftemål. Din inställning till giftemål förvärrades ytterligare när din stora syster som du beundrade blev bortgift när hon var 16 till grannlänsherrens äldsta son och dog i sviterna av barnsäng nio månader senare. Barnet som varen pojke, överlevde. Din far tog förlusten lätt och firade sitt barnbarns födelse. Du som då 9 och sörjde genom att sluta tala. Din tystnad varade bara i en vecka då du blev tvingad av dina föräldrar och lärare att börja tala igen. Även till denna dag har du sörjt din syster genom att inte tala eller kommunicera på hennes dödsdag (är på våren) Du sjöng mycket då din mor var intresserad av musik och anlitate musiklärare åt dig. Din far ogillade det i början men senare lät han dej sjunga vid hans banketter. Detta var de enda som du gillade av det dina föräldrar bad dig att göra. Framst berodde ditt samtycke till att uppträda till stor del tack vare en gycklartrupp som ständigt besökte till Furst Retivs hov. Det började med att du ville överglänsa en av de jämnåriga pojkarna som ingick i truppen med att sjunga en låt du lärt dig. Gycklartruppens ledare uppmärksammade din sång. Denne uppmuntrade dig att lära dig mera och påpekade din talang för din mor. Den pojke du lärt känna i gycklartruppen lekte ofta med dig (det vill säga så fort dina föräldrar tittade bort). En av dessa lekar var maskerad och du lärde dig snabbt hur man förklädde (och uppträdde) trovärdigt , något du fick användning mången gång senare

Din fars planer för dig märktes när du fyllde 14 år, du blev informerad att du blivit bortlovad till hertigens son (en finnis, ful, bråkstake som ständigt kommit på besök). Man hade tydligen förhandlat om ert bröllop i tre år och man hade börja förbereda ert bröllop som tydligen skulle äga rum en månad senare. När din far berättade detta för dig, chockad till tystnad, skröt han dessutom om hur mycket land han sparat och vilken betydelse och makt detta bröllop skulle ge honom. Din far ville förstås nu ha ditt tack och medgivande för denna förening. Du svarade ja motvilligt (Furst Retiv önskan är inte något man nekar honom i ansiktet), men på natten "lånade" du din fars sigill och med sigillet förfalskade du ett brev, som förklarade att du hade din fars tillåtelse att resa fritt ute ur furstedömmet och hade rätt att beodra de i hans tjänst i hans ställe, och rymde i skydd av mörkret mot din farbror. Med dig hade du två utsökt vackra silver bestik med ert släkt vapen ingraverade i sig. Väl ute ifrån det annars trista furstedömmet, växlade du in ett av bestiken (giventvis förklädd) för att få lite reskapital hos en pantsamlare. När du begett dig en bra bit in i det närliggande furstedömmet kom du ihåg att du hade en farbror (som du visste att din fader hattade för en händelse tidigare) Rodrick som var Solriddare. Då du hört många berättelser om Solriddarnas hjältedåd för kyrkan beslöt du dig för att söka upp honom, om än bara för att du aldrig träffat honom eller för att kunna förtälja omm mötet. Enda problemet var att Rodrick och Solriddarbröder var i Nidland och bekämpade Vicotnics fasor.

Trots den fara som du skulle utsätta dig var du nu bestämd om ditt färdmål och tänkte inte backa. Men även du insåg att Nidand befann sig mycket långt bortom Jorpagna, så du sökte anställning på fartyget Aistra som skeppspojke. Fartyget "Aistra" förde frivilliga soldater till Nidland där de skulle bistå den allierade sidan i kampen mot Vicotnik. Du räknade kallt med att Solriddarna skulle vara i närheten utav lägret som Aistras besättning skulle till. Då en av Aistras skeppspojkar inte dök upp när båten skulle avlöpa och då du tidigare anmält intresse, samt stogg på kajen för att vinka skeppet blev du tillfrågad om att ta dennes plats. Till detta hör att du tidigare överfallit skeppspojken i en gränd och lämnat honom bunden i ett fint paket för att få hans plats.

Det var nu under båtfärden som du utgav dig som pojken Irdin Gyllenspets, bastard av Furst Retiv, och "Irdins" levnadshistoria utökades och finslipades under färden. Det förekom några nervösa stunder du klipska sjömän nästan genomskådade din förklädnad och skådespel när de synade din bluff eller rättade de faktafel i din berättelse.

Skeppsresan som tog 2 månader var idylliskt och mycket solig, ni stötte aldrig på något oväder under hela resan, vilket de på skeppen såg som ett gott omen. Skeppskaptenen hette Angert "Kubbe" Torgnysson och var en exentrisk, godtrogen, optimistisk och framför allt gästfri sjöman. Hans åsikt om skeppet Aistra och dess besättning var att de var en del av hans kära (och förmodligen hans enda) familj. Hans åsikt var att man ska alltid vara hjälpsam och vänlig mot en familjemedlem och detta hade gett han ett gott rykte i sjömanskretsar. Däremot var "lasten" (dvs soldaterna Aistra skeppade) mer hårdföra, sega, ohederliga, misstänksamma och oborstade - precis sådana typer som du ville lära känna. Under resan upptäckte du till din fasa att du fått med dig din fars sigill på din resa. Du menade inte att själa sigillet utan endast låna det obemärkt. Du visste att sigillet skulle orsaka din far att söka mer fanatiskt. Nu när skadan var skedd och inte kunde lämnat tillbaka sigillet utan att visa för din far var du var, beslöt du dig för att löpa linan ut. Du övervägde faktiskt att slänga sigillet överbord, men med eftertanke om följderna som skulle uppstå om din far fick tag på dig beslöt du för att behålla den (om än som ett minne). Under båt resan tvingades du att skala potatis, skrubba däck och hjälpa till där det behövdes och trots att du aldrig tidigare sysslat med några av de arbetsuppgifter tidigare skrubba däck skötte du det bra och blev bra behandlad. Trots att arbetet ibland var både tröttsamt och slitsamt fann du havslivet trivsamt, trots det ovärdade språk som sjömännen använde (du utökade förövrigt ditt ordförråd med många fraser som skulle få många stursk man att rodna)

Förvånansvärt höll din förklädnad, du antar att det främst berodde på att folk inte förväntade sig att en tjej (adlig dessutom) skulle bege sig ensam ut förklädd till en fattig skeppsgosse.

Väl framme i Nidland smet du ifrån fartyget (Aistras besättning hade blivit lite för fästa vid dig och gillade inte att du gick i land) och följde du med en soldat trupp som skulle till Solriddarnas läger. Även denna gång inträffade inget av intresse och stämningen i truppen var lite dyster då de nästan sett fram i mot en god strid. När ni kommit fram till Solriddarnas läger sökte du upp din farbror Rodrick, presenterade dig som "Irdin Gyllenspets" och framförde din önskan att följa honom i strid som hans väpnare (riddare behöver ofta väpnare).

Rodrick var lite skeptisk men efter du visade bevis om din "börd" som bastard (det andra silverbestiket med er släkt symbol) och de vapen trick som du lärt dig utav dina bröder, skrattade Rodrick glatt och tog emot dig med öppna armar. Rodrick som faktist nu var solriddarkapten med tio solriddare underställda sig, var mycket hjälpsam och tog dig under sina vingar. Däremot så tittade Rodricks solväpnare (riddare som strävar att bli solriddare) hatiskt på dig, han och andra solriddare misstuckte till din närvaro (de ogillade säkert oäktingar även deras egna), men din farbror försvarade dig inför dem när det behövdes. Trots detta fick du problem med Egi, han var mycket högfärdig och hade tydligen bestämt sig att göra din vistelse i lägret så plågsam som möjligt. Han använde dig som hans privata slaggpåse och såg till att du fick de jobbigaste, tråkigaste och ibland smutsigaste syslorna i lägret. Trots att Egins omilda behandling utav dig genomskådade han aldrig din förklädnad. Det som irriterar dig var att när du först såg honom tyckte du han verkade trevlig och blev nästan kär i hans vackra ansikte (tur nog blev du det inte).

Din första strid på slagfältet (och sista) var Slaget om Khanikel. Då du aldrig sett blodsutjutelse så extremt tidigare chockades du över denna nya inblick i mänsklighetens natur. Trots detta visade du en sällan skådad taperhet och dina förfäders andar bistog dig. Din farbror och Egin bekämpade de fanatiska nidländningarna som som krigsgudar och krossade allt motstånd. Du red vid din farbrors sida under mmerparten utav striden men i stridslarmet skiljdes ni under slutspurtan av slaget. Slaget om Khanikel var nu i eftertanke ett lyckat slag, där många sagor skapades, där många legender besannades och där mycket av

legender blev sedda. Självt såg du drakarna och deras mästare från Cereval, dvärgar och älvfolken i dess prakt när alla dessa bistod er i kampen mot Nidland och dess onskfulla pakt. Men även på nidlands sida kämpade odjur som tidigare endast nämnts framför en lägereld eller i åldriga böcker, samt vissa som inte setts av någon tidigare (bortsett från då möjligtvis nidlänningarna).

När slaget var över letade du och Egin efter honom bland alla liken. När ni fann honom trodde ni först han var död där han, i ett hav av lik, låg framför liket av en av de främsta nidländska häxmästarna. Denne hade tydligen använt sina sista demoniska krafter för att nedgöra din farbror. Lukten av bränt kött hemsöker dig ännu sedan den stunde när ni såg Rodricks ansikte.

Rodrick var dock bara medvetlös av smärtan orsakad av att ha förlorat sitt halva ansikte. Ansiktet såg ut som det smält bort och hade börjat smått att ruttna. Egin hjälpte dig att bygga en provisorisk bår och spände den sedan för egins häst. Efter att ha förslat Rodrick till fältskären stannade du sedan där med honom. Egin i sin tur gick runt och letade efter överlevande fiender (som han dräpte kallblodigt) och sårade allierade.

Rodrick som nästan blivit invalidiserad av sina skador tvingades gå i pension, du hörde att fältskären befarade att ett medelhårtslag mot huvudet nu skulle bli dödligt oavsett rustning. Rodrick tilldelades en bro att vakta i Jorpagna, behållande sina titlar. Han hade tydligen inga andra trevligare alternativ då han saknade mark och då han inte samtyckte till att vistas i kloster eller i borg (som invalid eller tiggare)resten av sitt jordliga liv.

Du beslöt dig att följa med din farbror till hans "pension" och den nu blivande Solriddaren Egin (ve och fasa) följde även han med (förmodligen för att skaffa stil poäng hos solriddarorden). Du hade länge funderat att berätta för din farbror om vem du egentligen var och lära Egin hut. Men du beslöt dig för att spräcka den självgode Egins bubbla och skämma ut honom offentligt.

För ungefär två veckor sedan beslöt du dig för att demaskera dig. Ni hade precis tagit in på värdshuset Grisens hjul, som var vid tillfället fullsatt. Du gick lungt fram till värdshusvärden och frågade om du kunde framföra en enkel visa för gästerna på kvällen. Värdshusvärden samtyckte, dock först efter din farbror uttryckt sig positivt om en glad sång och tittat uppmanade (med all sin aktoritet som solriddare) på värdshusvärden. Värdshusvärden fick därefter ett fänigt flin och blev mycket hjälpsam. Du gick in i ett avsides rum och bytte till en fin kvinnlig trubadur dräkt (som du köpt obemärkt några veckor tidigare i en klädaffär), gjorde dig ordning och frammanade ditt gamla jags skönhet. Därefter gick du upp på värdshusvärdens improviserade scen. Egin och din farbror Rodrick blev minst sagt chockade när du kom ut oförklädd i en vacker kvinnodräkt och sjöng med din naturliga röst. Egin som den oborstade drummel kastade han sig fram och tafsade på dina bröst, samtidigt som han skrek att en man aldrig skulle klä sig så. Naturligtvis blev Egin chockad över att din kvinnoutstyrsel inte var en skicklig förklädnad (som han tydligen trott), så chockad att han inte var han inte förberedd för den präktiga snyttig du gav honom. Egin föll som en sten till marken och låg sedan där utslagen och blödande i näsblod. Du tittade ut över värdshuset och märkte den obehagliga dödstystadnaden som nu rådde, utanför tyckte du att du hörde en korp kraxa.

Rodrick som hållit huvudet kallt släpade sedan dig upp på ert rum. Väl ensamma skrek och gormade Rodrick åt dig på ett sådant sätt att Odo skulle vakna, där han förklarade att han hatade lögnare, spioner och förädare. Därefter krävde han din sanna identitet, samtidigt som han med en kuslig och skärskådande blick (som det var omöjligt att ljuga inför) pressade den ur dig. När Rodrick kommit över chocken, skrek han återigen till dig att att du gett din far gråa hår, att du orsakat ett enormt sökande efter dig, att man nu tydligen antagit dig som död och med all sannolik mördad av en fiende. Vidare skällde Rodrick ut dig att en 15 åring och synnerligen inte en dotter av Furst Retiv inte hör hemma på slagfältet där hon deltar aktivt i stridens hetta. Därefter stirrade han kallt med sin blick, log och sade att tur nog visade du dig bra som en stridande väpnare och att tur nog hade man ännu inte avrättat någon syndabock för din skull. Sedan började ni smått prata om ditt hem, om din familj och om era minnen från det Gripendräkts furstedömme. Din farbror nämde aldrig varför han och din far var fiender. Men då Rodrick är något äldre än din far så har du dina misstankar...

När Rodrick och du lugnat er från era chocker reste ni er och gick ner till värdshusets församling och till Egin. Det sista Rodrick sade var att ni skulle hålla tyst om vem du var och att ni skulle diskutera om ditt problem du har med din far senare.

När ni gick ner tystnade återigen värdshuset. Egin som fortfarande låg kvar på den plats han "stupat" blev bryskt väckt utav Rodrick och ni begav er därefter in era rum, hämtade era saker och lämnade värdshuset en kort tid därefter. Egin har förgäves försökt att återfå sin ära och heder, genom att vara mycket underdåning och ständiga be dig ursäkt. Du har å andra sidan bibehållt dig känslökall gentemot honom (krypa ska han...).

Veckan som därav följde var mycket tyst och nästan ingen av ni tre samtalade mycket, och då endast om de praktiska sakerna (vi slår läger här, hjälp till att resa tältet, etc...). Under denna tid skapade du nu fram en ny identitet som Egin accepterat. Detta har dock irriterat din farbror, men då även han inser att det inte skulle vara särskilt smart att du reste oförklädd (särskilt inte i Jorpagna, två furstedömmen ifrån din forne fars). Du kallar dig nu hur som helst för Aistra Angertsdottir (från skeppet och dess kapten Angert) och din historia är stort sett densamma. Aistra är en bastard till Furst Retiv som förfört (eller våldfört sig (du har inte riktigt bestämt dig och har beslutat dig för att Aistra inte vet vilket) på hennes mor. Aistras mor födde henne i lönndom, utan att förtälja detta för Retiv. Aistras mor (Miriam) gifte sig sedan med en hederlig smed vid namn Angert och han såg och kallade Aistra som

sin egen. När hennes föräldrar dött i en hemsk olycka (som är för hemsk och smärtsam för Aistra att berätta om), upptäckte Aistra sin mors dagbok och lärde sig sanningen. Fast besluten om att möta sina släktingar sökte Aistra upp Furst Retiv, men då han var synnerligen otrevlig berättade Aistra ej för honom att hon var hans dotter. Sedan fick hon höra att Retiv hade en broder (Solridrar Rodrick) och sökte upp honom förklädd till en pojke (då hon ville vinna hans respekt). Du var nöjd med din nya identitets levnads historia, den är varvad med ditt eget liv (men förvrängd till oigenkänlighet)samt har du tagit inspiration från diverse sagor.

När er tystnad sedan bröts av fyra individer (Barak Björngadd, Smirkol Gebinos och bröderna broder Negos och broder Lanok) som slog följe med er, var din historia färdig. Bortsett Barak Björngadd som du är nästan förälskad i, har de tre övriga irreterat eller besvärat dig på många sätt. Ni vandrar fortfarande på väg mot Rodricks bro och beräknas vara framme vid morgondagen eller under natten beroende om ni övernattar eller rider i natt. Du vet inte riktig var de fyra andra är och känner dig nervös inför några av dem. Dessutom är din forne far tydligen dig på spåren så du är både misstänksam mot nykomlingar som du är försiktig.

Irdina's åsikter och beskrivning om de övriga i gruppen

Solriddar Rodrik Melodar Gripendräkt, Riddaren av det svepande svärdet :

Rodricks ansikte är svårt skadat och han har svåra men på armar och rygg. Hans vänstra sida av ansiktet är svårt deformerat av ärret som bildades av den onskefulles beröring. Fältskären berättade att om han någonsin skulle få en kraftig träff på samma sida skulle han dö ögonblickligen.

Du ser din farbror som din riktiga far. Han påminner dig om de sidor du gillade hos din far, och då han behandlar dig som sitt barn (och inte som ett värdelöst kreatur som kommer kosta dyrbar mark)även efter han fick reda på din sanna identitet.

När du var liten så bråkade din farbror med din far, du var för liten för att förstå vad det rörde sig om, och än idag vet du inte vad bråket gick ut på. Du misstänker dock nu att Rodrick donerat dyrbar mark till kyrkan, du tror dig minnas att din far (Furst Retiv) också nämde något om det och din farbror är så fanatiskt troende att det förmodligen är sanning. Det finns luckor i denna misstanke (såsom att det faktiskt är Rodrick som verkar mest ilsken över den mystiska händelsen). Kvar är det faktum att de båda anser den andre vara död och vägrar tala mer om den saken, samt att de ser den andres namn nästan som en grov svordom.

Genom dina kontakter på värdshuset har du noterat att din fars hejdukar är dig på spåren och att det är en tidsfråga innan de hittar dig. Efter att du hjälpt din farbror till dennes bro, som han fått för sitt hjältemod för riket, lämnar du honom för att dra ut och äventyra i världen ensam. Du hoppas att han ska förstå. Du tänkte hjälpa honom sätta sig till rätta, du tror att Retiv är C:a 4 dagar bakom dig så du kanske stannar en dag på Gröna Gripen.

Solväpnare Egin son af Ikso, Riddaren av det slitna svärdet: Egin är Rodricks Solväpnare, han är dessutom en oborstad slyngel till adelsman, som vars största önskan är att bli en mäktig och respekterad solriddare. Han har tydligen varit Rodricks solväpnare (en riddare som tjänstgör som "solväpnare" för att bli solriddare) i 3 år. Då han ansåg att de starka och de blåblodiga (adliga) var bättre än andra, var han mycket grym mot dig då du i hans ögon inte uppfyllde något av kraven.

Egin styrs dock av riddarens livssyn och vördar den "sköna damen" över (som alla riddare vanligtvis gör) allt annat. Mot adliga och andra personer är han ytterst trevlig och visar sina bästa sidor. Efter ditt uppträdande har Egin inte riktigt varit sig själv. Egin hade aldrig genomskådat din förklädning, och om han skulle inse han att han varit oförsämd mot självaste Retiv Gripendräfts försvunna dotter skulle det nog krossa honom honom totalt. Du misstänker däremot att Egin misstänker Aistra för att vara någon annan, förhoppningsvis inte Irdina. Om ha verkligen har ändrat karaktär efter händelsen, kanske du kan komma att gilla honom igen. Men då måste han arbetat bort sin elaka attityd.

Fader Negos Af palgri : En krigarmunk med smak för det goda livet. Du är lite förvånad över honom då han inte uppträder som präster brukar och då han är så olik sin bror Lanok. Du är dessutom lite besvårad av honom då han dels tafsat på dig och dels kommit med oanständiga förslag när han supit sig full. Sedan har han envisats med att sjunga de gånger du uppträtt på värdshus som bard och förstört den stämning du skapat, du börjar misstänka att det är av illvilja.

Du och din farbror mötte honom för tre värdshus tillbaka och det verkar som han känner din farbror väl. Han och Lanok har tydligen återvänt från en misslyckad pilgrimsfärd, även fast de inte sagt vad som gick snett kan du gissa vems fel det var. Han brygger eller "förfinar" öl som han sedan bjuder på. Inte för att du är en kännare av öl, men Negos öl är snarare mycket stark sprit. Han är dock annars en mycket trevlig man samt är mycket duktig att försvara sig och andra, detta har visat sig vid de två senaste värdshusens slagsmål (som förresten han startade) och du är på ett sätt lättad att ni har honom med er. Han verkar vara i 40 års åldern men uppför sig betydligt mycket yngre. Trots att han oftast ger ett ogudaaktigt intryck är han tydligen djupt troende till Etin. Däremot anser han kyrkan korrupt och att den är på gränsen att förvränga Etins läror så att de blir ondskefulla, för att kunna sko sig själva

Visa stunder blir han den exemplariske prästen, eller profeten och vid dessa stunder är hans om förbytt. Denna sida av Negos visar han främst mot yngre barn, hos vilka han snabbt blir populär (han har god hand med barn), som han anser vara de enda oskyldiga i denna grymma värld.

Fader Lanok Af palgri : Negos bror, även han är besvärlig men på ett annat sätt. Lanok är en "sann" tjänare av Etin av den "gamla skolan". Lanok ber ideligen till Etin, c:a 28 gånger om dagen. Och är en hejare på att omvända folk. Det var nära att han fick dej på kroken, men du stod emot hans uppmaningar. Detta har dock fått Lanok att ägna extra mycket tid åt just dig. Han har nu besvärat dig ända sen ni möttes, genom predikningar, för att få dig antingen att vara en givmild husfru eller en kysk och troende nunna i ett kloster.

Barak Björngadd : Han och sin reskamrat Smirgol anslöt sig till er skara. Du har aldrig tidigare sett en så muskolös och storväxt man, någonsinn. Han är en väldig slagkämpe, som vet när och var man ska kämpa, men inte fylleslagsmål, ty han somnar som full. Han är tydligen från Barbia och är lyckligt gift, synd du hade annars kunnat förälskat dig hans nötblöna, blåaktiga, ögon.

Sirkol Gebinos : Smirkol, är en tjuv, en bedragare och lurendrejare. Han har nu lyckats övertyga Barak Björngadd att Smirkol är en ärlig köpmann, som då och då behöver hjälp mot folk som är ute efter hans egendom (när de i själva verket efter sina stulna saker). Du är lite nervös över Smirkol, han verkar misstänka att du är Irdina, och du vill gärna få dessa tankar bort ur hans huvud. Du är dessutom lite smått irriterad på dig då han svansar efter dig som den katt han är.

Irdinas drag : Du är en självsäker och målmedveten tös. Du är fortfarande rätt optimistisk och du är mycket äventyrslysten. Vissa menar du är rebellisk då du alltid anset dig jämställd med pojkar. Du ger inte en örfil när en tjej skulle ha gjort det utan snarare en välplacerad knytnäve, eller en spark på ett vitalt område.

Du har dock insett fördelarna med att vara tjej och börjar notera (till viss fasa) hur dina kvinliga former växt fram, och du har börjat utnyttja dina kvinliga sidor för att få folk dit du vill. Under den tid du låtsades vara pojke lärde du dig värdet av att väga dina ord innan du yttrade dig om någonting du inte kände till (vilket i och för sig är mycket lite), men annars brukar du snabbt kommentera saker som du ansåg kunde genomföras på något annat och bättre sätt.

Du är enligt dig själv döpt i strid och du har förmodligen sett mer än var en normal (och vek) adelsdam på 15 bast skulle ha upplevt. Du tycker fortfarande att livet hos adeln är mycket trist och mycket stelt, och världen ligger öppen framför dina fötter så du vill knappast återvända. Någon gång kanske du finner din drömprins, men då är det snarare du som ska rädda honom ur tornet, och du tänker inte gifta dig förrän du sett världen ordentligt.

Bard Aistra Angertsdottir, 17 år

Grundegenskaper

Särskilda förmågor

Styrka (STY)	(2)	(11)	Absolut gehör
Fysik (FYS)	(3)	(14)	- sjunger ej falskt oavsiktligen
Smidighet (SMI)	(3)	(16)	Djurvän
Intelligens (INT)	(3)	(15)	- sällan att djur är fientligt
Psykisk kraft (PSY)	(4)	(17)	Kan tillfälligt höja karisma och karisma
Karisma (KAR)	(4)	(17)	baserade färdigheter med 5, genom att sjunga
Storlek (STO)	(2)	(12)	eller spela
			- effekten varar i 3 timmar

Färdigheter

PRIMÄRA

Bluffa	16
Finna dolda ting	8
Första hjälpen	12
Gömma sig	7
Hoppa	10
Klättra	16
Köpslå	14
Lyssna	19
Rida	10
Sjunga	17/B4
Slagsmål	8
Smyga	16
Spåra	3
Stjåla föremål	12
Upptäcka fara	10
Värdera	19
Övertala	14

YRKES/SEKUNDÄRA

Administration	8
Allmänkunskap	18
Dans	17
Förföra	14
Förklädnad	16
Gyckelkonst	9/B2
Heraldik	15/B3
Historia	12/B3
Imitera röster	14
Kulturkännedom	14/B3
- Zorakin	
Räkning	12/B3
Spela luta	14/B3
Skaldekonst	12/B3
Etikett	11/B2
Simma	12/B3

Dolk	13
Långsvärd	15

Språk Tala Läsa/skriva

Jorpagniska	21/B5	21/B5
Zorakinska	16/B4	17/B4
Feliciska	17/B4	16/B4

Klädd i: Nitläderharnesk (med kläder under) och Solriddartabarden över det. Bälte, röd basker, läderstövlar vinter.

Beväpning: 1 Långsvärd, 1 Fin dolk och 1 Nitläderharnesk

Läder bälte:

- 1 Börs á 521 silverpenningar
- 1 Börs med flinta, stål och fnöske
- 1 Fyllt vattenskin (Rymmer 5 l)

I Ryggsäck (rymlig 20 l):

- 1 Vacker dräkt
- 2 Enkla dräkter
- 7 Dagars proviant
- 3 Baguetter
- 3 Flaskor must
- 1 Luta
- 1 Notbok
- 1 Sovsäck, (fin)
- 1 Stor säck (nedpackad)
- 1 Väska med första förband
- 1 Tvättsvamp
- 1 Stor handduk
- 3 Facklor
- 1 Flaska fint Berendiskt vin
- 1 Uppsättning bestick+1 tallrik
- 1 Sigill med släktvapnet
- 1 Liten spegel
- 1 Siilver sked med släktvapnet

1 Häst ("Torgny") med tillbehör (sadel, mm)

Solriddar Rodrick Melodar

FAKTA OM SOL ORDERN

(de svarta/fastlandets Solriddare)

Grundades ursprungligen år 194 efter Odo av dåvarande exarken i Arno som beskydd åt pilgrimer, och som Etins bepanrade näve för korstågen. Solriddarna var den första av den kyrkliga krigsmakten. Dessa Solriddare liknar de nuvarande bortsett från att färgen var blå i stället för svart. I Den stora schismen 275 e.O. grundades den nya Sol orden i Ekeborg av Exarken. De blå Solriddarna finns fortfarande kvar men på fel sida av tron, på den caddiska sidan av tolkningen.

De som följer Sol orden klär sig helt i svart, och för också svartmålade sköldar, med gyllne på bröstet eller på mitten. Solriddarna bär svarta mantlar och vapenrockar, tabarder och även här bär de en gyllne sol nu antingen över bröstet eller över högra hörnet på hjärtat. Riddarskapet bär vita bälten och sporrar och kaptenerna utmärks genom sina svarta hjälmprydnader och gyllne halskedjor. Priorn bär dessutom en guldbrosch på bröstet. Så gott som alla Solriddare och väpnare har en eller två stridshingstar vardera och strider huvudsakligen med lans och svärd ifrån hästryggen, även fast de tränas i närstridsvapen till fots likaså.

Solorden styrs av Exarken i Ekeborg och bontisälerna. En Prior (utgör motsvarigheten till en överste) ansvarar över var sitt kompani. Till sin hjälp har han sedan en Solriddar kapten för var tionde Solriddare. Till detta hör sedan att en Solriddar (oavsett prior eller inte) har 1-3 Solväpnare eller följeslagare som denne basar över. Solorden räknas som starkt disciplinerade trupper i krig och utgör tillsammans med S:t Justins orden en av de starkaste krigsmakterna kring kopparhavet. Solorden är inte enbart en militär kyrklig orden, de fungerar även som bankirer och har samlat sig stora rikedomar som börjar dra till sig kungars avund. Solorden har sammanlagt 1 500 riddare och 2 500 väpnare.

För att bli Solriddare måste man antingen vara en adelsman och betala en stor summa pengar sedan vid inträdet, omkring 1000 sm, många adelsmän blir först riddare innan de sedan söker in till Solriddar orden. Den ansökande tvingas tjänstgöra som väpnare under en Solriddare innan de (om de befins värddiga) blir dubbade som Solriddare. En sådan väpnare brukar kallas för Solväpnare (och hädanefter kallas det detta). Endast Kardiska, Zorakinska och vissa Jorpagniska adelsfamiljer (om dessa har starkt släktskap med antingen Kardien eller Zorakin) tillåts inträde i solorden.

Solriddare svär ett bindande ordenslöfte när de blir utnämnda som Solriddare men även innan, när de är Solväpnare, följer de dessa löften.

Att leva i kyskhet

Att leva i fattigdom

Att tala sanning

Att hålla ett givet ord

Att inte höja röst mot överordnad (inkl Etin (såsom svordomar))

Att inte resa vapen mot en ordensbroder

Att Lyda sin Ordens vilja och lagar

Att hålla ordens bästa framför riddarens egna

Att bekämpa Etins fiender

Att beskydda de svaga och sårade

Att bekämpa orättvisor där Solriddaren finner dem.

Att verka för att Solriddar orden ska hållas högt i ära

Att Bära Solriddar ordens färger i strid

Att vara Chevarlesk

Att följa stridsetikens lagar (t.ex. inte anfalla en obeväpnad)

Att Be till Etin minst tre gånger dagligen

Att Sprida Etins lära i världen

Att vara nykter

Liksom hos de högre prästerskapen inom den lysande vägen följs inte Solriddarnas löften slaviskt, främst eftersom deras medlemmar är adelsmän som är vana vid ett flärdfullt och bekymmerselöst leverne. Dessutom händer det ofta att Solriddare avsäger sig sina löften och Solriddarskap när de funnit en annan mening med livet (t.ex. att gifta sig med sitt livs stora kärlek) En Solriddares privilegium är många. Han behöver inte betala fulla avgifter (t.ex. tull), valet att dömas av sin order och Z, rätten att bära vapen (även på heliga platser (Etins)), att få kost och logi på kyrkans alla institutioner

En Solriddare betraktas som en präst och har även rätten att agera som sådan. De åtnjuter också ett starkt stöd från Lysande vägens kyrka. I församlingarna möts de som högt ärade gäster när de kommer. Skulle han råka i trångmål, och kyrkan får reda på det, försöker den att hjälpa honom på de sätt som den kan (helst utan våld). Till följd av allt detta uppvisar Solriddarna en arrogant attityd gentemot de andra riddarordnarna.

Deras svurna fiender är de Blå Solriddarna och S:t Justins orden.

Fakta om Lysande vägen

Skapelsen

I begynnelsen svävade Etin i tomrummet och fyllde det med sitt ljus. Han skapade där Altor och gjorde världen till ett hem för levande varelser. De främsta varelsena gjorde han till sin egen avbild och kallade dem människor. Genom andra, lägre, gudaväsens ingripande förändrades somliga människor och nya raser uppstod. Alla naturkrafter och allt liv kommer dock ursprungligen från Etin, då endast Han besitter skapande kraft. Andra väsen som kallar sig gudar kan bara modifiera och förändra det som Etin har skapat. Med Odo som redskap uppenbarade sig Etin sin lära för världen i syfte att rätta till allt det som gått fel bland de intelligenta raserna sedan de skapades. Om de bara följer Läran kommer de att leva ett bättre och givande liv än tidigare. Den som litar på Etin och bekänner sig till hans lära lovas beskydd och möjlighet till frälsning.

Historia:

För ungefär sexhundra år sedan föddes en son till en krukmakare i Arno på Caddo. Han fick namnet Odo och fick en ordentlig uppfostran i sin faders yrke. Han tillbringade mycken tid till att vandra omkring i naturen och åt att filosofera och det ansågs allmänt att han var en märklig pojke. När Odo var 27 år gammal kom vändpunkten i hans liv, den uppenbarelse från Etin som manade honom att börja predika om Etin och den Lysande vägen. Inom några generationer hade Odos nya tankar blivit de fullständigt dominerande runt kopperhavet. Under sent 100-tal fick den även starkt fäste i Zorakin och Kardien.

År 278 kom så den stora Schismen inom den Lysande vägens kyrka. Det gällde huruvida utövandet av magi var förenligt med Odos läror eller inte. På Caddo hävdade man att all magi var destruktiv och förbjöd dess bruk med stöd av Odos brev till ereberna där han sade 'I skall icke vränga Etins skapelse, ty då skall den bliva ett bländverk blott'. På fastlandet (er inriktning) menade man att dock att all magi var neutral och att dess krafter kan användas i strid mot läran eller i enlighet med den, beroende på magikerns val. Endast Nekromantins och möjligen illusionismen 'vrängde Etins skapelse'. År 281 kom den slutgiltiga brytningen då exarkerna i Arno och Ekeborg fördömde varandra som kättare och avfällingar från den Sanna vägen. Kyrkan splittrades i två konkurrerande organisationer och förlorade i och med detta mycket av sin kraft och framåtanda. Missionen har sedan dess inte givit samma resultat som tidigare.

Lära

Odos grundläggande tes var att solguden Etin var den ende sanna guden och den ende som var värd att dyrka. Andra gudar var endast missuppfattningar av Etin eller lägre andeväsen. Som Odo såg det skall människan i liv och gärningar följa hans bud. Etin är allsmäktig och ser allt som sker i världen och då man dör tas ens själ ned till dödsriket för att dömas för sina gärningar av Etin själv. De som allra bäst tjänat Etin blir helgon och får stanna vid sin skapares sida för att se över världen och leva i oändlig lycka. De som syndat allra värst och brutit mot Etins bud kastas i helvetet där kaos och mörker råder. De som hamnar mittemellan måste genomgå en lång och plågsam rening där de måste gottgöra sina synder innan de slutligen kan få evig ro.

Målet är ett liv fyllt med respekt för andra varelser och för läran. En grundtes är att man alltid skall visa människor den aktning som man själv vill få tillbaka. I läran ligger också en stark respekt för samhället. Genom att respektera lag och ordning respekterar man också sina medmänniskor.

Buden

Enligt Odo är lärans grundsten de sex buden

1. **Etin är störst!**
2. **Missbruka inte Läran!**
3. **Hedra din familj!**
4. **Begå ej grymma handlingar!**
5. **Stjäl icke!**
6. **Håll ditt ord!**

Organisation

Kyrkan leds av **exarken** (typ påve) i Ekeborg (Kardiens huvudstad) och han anses som helig och är den allra främste uttolkaren av läran. Vid sin sida har exarken en kuria om **6 tots-kerigasser** (typ kardinaler). Dessa bildar motsvarigheten till en kyrkoregering och är ansvariga för olika funktioner inom kyrkan. Därunder är kyrkan uppdelad enligt hieraktisk. Varje land utgör en Keisât och leds av en **kerigass** (typ ärkebiskop). Ett kerisât kan i sin tur vara uppdelat på flera bontisât (stift) under vars ledning av varsin **Bontisâl** (biskop). Under bontisålen står sedan församlingarna och **församlingspräster**.

väsentliga ordnar (här)

Den ljusa handen =Inquisitionen

Söker upp, dömer och straffar kätterier (d.v.s. de som predikar en något annat än den gängse uppfattningen av Lysande vägen)
Ansvarig endast under exarken själv och den Tôts-kerigass som leder orden

Solorden

Kyrkans militära gren, har rätten att dräpa Etins fiender och försvara de oskyldiga. Denna orden räknas dessutom som ett prästerskap såväl som ett bankväsen. Ansvarig endast under exarken, men styrs av bontisålena likväl.

Munkorden S:t Palgri

En Högfanatisk orden som sysslar med uppfostran av barn, studier av allt enligt läran läsbart, sysslar med det mesta. Vissa munkar av denna orden börja vandra som Solmunkarna omkring i världen och sprida läran. Räknas som en församling.

Solriddar Rodrick Melodar Gripendräkt Riddare av det renande svärdet

Utseende: Du är en sorglig gestalt, ditt halva ansikte är fruktansvärt förvridigt och nästintill skelletligt. Högra delen av din kropp är närmast skelettlik. Med endast ett tunt lager hud och kött utanpå benen är du ingen vacker syn. Du bär dina solriddar paltor, främst bestående av en heltäckande ringbrynja (giventvis har du kläder under denna), hjälm med svart plym och Solordens tabard över detta. Därefter bär du en svart mantel med Solen på ryggen, manteln har en var huva som du ibland har uppflärkt. Du kroppsbyggnad var innan skadan utomrdentlig och du var en högrest man, nu är hela högra delen av kroppen svag och elendig, du var till och med tvungen att byta till ett lättare, mästersmitt, bastardsvärd för att kunna strida. Du har ett svart, vackert hår och har helskägg (halvskägg eftersom på den vanställda sida har du ingen hårväxt) och skarpa ögon som få vill möta blick emot. Med rustningen på och hjälm ger du fortfarande ett kraftfullt intryck. Du bär helst hjälmen på hela tiden då utomstående kan se dig (mest för deras skull, du skrämde nästan live av den fältskär som tog hand om dig berättas det).

Bakgrund: Du föddes i Jorpagna, furstendömet Gripendräkt, där du var den äldsta sonen bland tre syskon. Du uppfostrades för att vara en upplyst despot. Efter en glad barndom med dina två bröder kom du till insikten att en blivande furste av Gripendräkt borde vara stridstränad utöver det vanliga. Du fann det rätt naturligt att bli riddare, och därefter solriddare. Under dina år som riddare stiftade du bekantskapen med den fagra Meralda av Järnnäve, grannfurstens äldsta barn. Mellan er båda uppstod tidigt en ljuv musik och den sanna kärleken. Dessvärre var Meraldas fader mycket konservativ och ansåg att hon skulle giftas bort med fursten Rodrick, den titel du ännu inte fått ärva. Din riddarkarriär, däremot, gick strålande och du uppnådde solriddarskapet redan som tjugohåring vilket var väldigt ovanligt. Det var i samma veva som din näst äldsta bror, Retiv, brädade dig. Han utnyttjade din faders missnöje över ditt riddarskap och lurade i honom att du, vid ditt tillträde som furste, skulle donera större delen av förstedömet till kyrkan och Etin, hellre än att avträda solriddarskapet (som du hela tiden hade planerat). Innan du han återvände hem för att slå dessa tankar ur hågen på din fader avled han i en konstig magsjukdom tillsammans med din yngste bror. Vid rikets gräns fick du bud om att din bror gift sig med Meralda innan begravningen och att han låtit kröna sig till den nye fursten av Gripendräkt. Du svor vid gränsen, inför alla tullar och dina män, att hämnas alla nidningsdåd som din bror utfört och att ditt sinne inte skulle vila förrän hans synder renats i hans eget svarta blod. Då du inte vill dräpa dina blivande vasaller bad du tullarna att meddela din bror att du önskade gå envig med honom om titeln, på liv och död. Din bror svarade dock att han inte hade för avsikt att låta en vilde, maktlös utan sitt svärd, ens beträda det land och den brud som rätterligen tillfallit honom. Dock ville han bjuda dig på det kommande första dopet då Meralda säkerligen skulle vara en skatt i sängen. Din vrede fick istället gå ut över Etins synliga fiender och du bad Etins bontisaler att exkommunika din bror, vilket ännu inte har gjorts trots upprepade böner från ditt håll. Dock misstänker du att generösa donationer från din broder spelar dig ur händerna.

Tiden flöt, blodet svallade och åren blev tyngre. Du tappade slutligen intresset för Retivs göranden och låtanden och den tragiska historien trängdes undan in i de dunkla vråna i ditt medvetande. För en tid sedan (knappt ett år sedan) dök en "pojkvasker" upp. "Han" presenterade sig som "Irdin Gyllenspets", bastard till furst Retiv. "Han" ansökte om platsen som väpnare (Okunnig i ordensreglerna). Efter visat tecken på sin "börd", en silversked med gripendräkts släktsymbol, godtog du honom glatt som en följeslagare (men inte som väpnare). Din solväpnare, Egin, såg med missnöje mot "pojkvaskern" men du märkte då inga fientligheter mellan dem.

Slaget om Khanikel var det mest episka slaget du någonsin utkämpat. Ett slag där ni kämpade mot en ondska större än din brors. väpnare "Irdin" och solväpnare Egin slogs vid din sida tappert. I slagets slutskede separerades ni. Det var då som fru fortuna slutligen tog sin hand ifrån dig. Du mötte en mörkermagiker i envig och efter att ha gett honom banesåret slängde han sin sista besvärjelse och skadade ditt kött, djupt in till själen. Han gav dig den kropp du har idag. Förvirren, deformerad och svag. Dessutom sade läkaren att nästa träff i huvudet kommer att bli din bane. Du minns att "Irdin" satt vid din sida under läkeperioden men ditt minne sedan dess är mycket svagt.

Vad du vet är att du har pensionerats och att du har blivit tilldelad en bro i Jorpagna (ganska långt ifrån Gripendräfts furstedöme). Dessutom vet du detta att för två veckor sedan, under er genomresa genom Jorpagnas små furstedömen hände detta: Ni hade precis tagit in på värdshuset Grisens hjul, som var vid tillfället fullsatt. "Irdin" gick fram till värdshusvärderna och frågade om "han" kunde framföra en enkel visa för gästerna på kvällen. Värdshusvärderna samtyckte, liksom du dock först efter att du uttryckt dig positivt om en glad sång och tittat uppmanade (med all din aktoritet som solriddare) på honom. När "Irdin" skulle komma ut blev både Egin och du minst sagt chockade när sedan en kvinna lik Meralda kom ut i en vacker kvinnodräkt och sjöng med vacker röst. Givetvis var det inte Meralda. Det var först när Egin visade prov på sina ridderliga manér och rusade upp på scenen skrikandes att det inte var en passande klädsel för en manlig väpnare som du insåg att det var "Irdin" som stod framför dig. Innan du han reagera fälldes Egin av en präktig knytnäve ifrån "Irdin". Du gick kallt och känslolöst fram och släpade upp "Irdin" på ert rum. Väl ensammaskrek och gormade du åt "honom" på bryskare mané. Och förklarade att du hatar lögnare, spioner och förädare. Därefter krävde du "hans" sanna identitet varpå "Irdin" försökte med den ena lögnen efter den andra. Tillslut, avskräckt av dina gudagivna förmågor, berättade att HON (!) rymt hemifrån och var ingen annan än din brors Retivs dotter Irdina! När du kommit över chocken, skrek du åt henne allt vad du förmådde att att hon gett sin far gråa hår, att hon orsakat ett enormt sökande efter sig, att man nu tydligen antagit henne som död och med all sannolik mördad av Rodrick själv. Allt detta kände du till sedan en budbärare en natt korsat din väg med bud från Retiv till dig. Budbäraren (som undkom med ett blödande sår, ingen landsman) tog med sig budet tillbaka att du på intet sätt var delaktig i hans dotters försvinnande men om han ville diskutera saken vidare så kunde ni mötas... Då din vrede lagt sig (och för att inte skrämma henne alltför mycket) gav du henne komplimanger för sina färdigheter inom väpnaryrket. För en vecka sedan stötte ni på fyra individer, två präster, en storvuxen krigare samt en ytterst skum individ. En av prästerna, Negos, påstod sig känna dig men du tyckte dig inte ha mött honom förut. Ni vandrar fortfarande på väg mot "din bro" och beräknas vara framme vid morgondagen eller under natten beroende om ni övernattar eller rider i natten.

Åsikter om de övriga i gruppen:

Smirkol Gminos

Lömsk tjuv, svår att få grepp om. En hal och slipprig personlighet som man helst inte vill vända ryggen åt. Verkar nästan släkt med Retiv då han har sitt inställsamma smicker. Är dock en bra underhållare och sagoberättare.

Broder Negos Af Palgri

En fyllbult som på något konstigt sätt hänger ihop med en högfanatiker. Det verkar vara bröder på riktigt men de är föga lika. Verkar inte så pass mån om läran utan tänjer (och förmodligen bryter) på många bud och eder. Han påstår sig känna dig, men du vet att han inte gör det, du skulle minnas en sådan färgstark person. Han utger sig för att vara munk men du tror inte det, visserligen har han stundtals uppvisat exemplariska tecken på prästskap, men oftast är det tvärt om. Han gillar dricka och flörta med kvinnor och leva loppan. Han är däremot inte ondskefull på något sätt, så du störs inte nämvärt mycket.

Broder Lanok Af Palgri

Högfanatisk präst och bokstavstroende. Besvärar ditt följande och er omgivning med sina böner till Etin varje halvtimme. Visst är du troende men det finns gränser...

Aistra Angirsdottir (Som Irdina nu kallar sig)

Din förtjusande brorsdotter. En stark individ, både fysiskt och psykiskt. Påminner dig om Meralda, din enda kärlek, och på så sätt vållar dig hjärtesorg ofta med sin blotta närvaro. Om du vore yngre skulle du överväga att gifta dig med Irdina istället men ditt hjärta tillhör för evigt Meralda. Du är ändå för gammal. Men ändå undrar du vad Etin menar med detta, att han kanske ger dig en andra chans och att det då vore dåraktigt att bortkasta den.

Barak Björngadd

En väldig kämpe från Barbia eller Ransard vars blotta storlek avskräcker de flesta. Avhållsam till flaskan och om det inte vore för hans blåögdhed och färdssällskap skulle du gilla honom.

Solväpnare Egin Ilkso riddaren av det slitna svärdet

Din solväpnare, vapenbroder och vän. Han är som sonen du aldrig fick, eller kommer att få. Det är sorgligt att han ännu inte tänker innan han handlar och inte förstått all riddareetik. Han har en mörk sida som nyligen blev blottad för dig. En viss fientlighet från Irdinas sida råder mot honom. Egin verkar väldigt intresserad av Irdina och ansätter henne iderligen med sitt uppvakeri. Du vet också att du måste bedömma honom värdig, testa hans etik och se om den lämpar sig för en Solriddare, och att du därefter ska dubba honom eller ge honom ett positivt betyg som medför att er Prior gör detta i ditt ställe. Giventvis kan du om du finner honom onskfull yrka hans banlyssning från orden eller livet själv. Tidigare trodde du att han hade alla det som krävdes men nu på sistone har du noterat att han kan ha mörka sidor som är olämpliga hos en solriddare. Du låter Egin ta hand om diverse göremål som t.ex. "Plocka ved", "betala värdshusvärden", "presentera mig" och giventvis förväntar du dig att han lyder.

Isra, din stridshäst.

Isra är din ögonsten, hon har varit din häst i sju år nu och fortfarande är i sina bästa år. Hon lyder dig blint och svara på dina komandon. Ni två tillsammans bildade tidigast en fruktansvärd stridskombination, men er tid verkar nu vara över. Du brukar se till hennes skötsel själv och litar föga mycket på drängar och väpnare när det gäller det.

Sölriddare Rodrick Melodar Gripendräkt,
Riddare av det renande svärdet

Grundegenskaper

Styrka (STY)	(3)	(14)	5 PSY för att träffa
Fysik (FYS)	(2)	(11)	- valfri kroppsdel
Smidighet (SMI)	(3)	(16)	- med maximal skada
Intelligens (INT)	(3)	(15)	Sanningens ondblick
Psykisk kraft (PSY)	(2)	(11)	- PSY mot offers PSY grupp
Karisma (KAR)	(1)	(7)	- offret känner sig illa till mods
Storlek (STO)	(4)	(18)	- det för -3 på samtliga färdigheter
Hjaltepoäng: 2			- dess lögnen genomskådas

Särskilda förmågor

Färdigheter

PRIMÄRA

Bluffa	6	Administration	16	Bastardsvärd	20, 2h
Finna dolda ting	14	Kulturkännedom		Dolk	12
Första hjälpen	4	- Allmän	16/B4	Lans	15
Gömma sig	12	- Zorakin	19/B4	Tvåhandssvärd	22
Hoppa	10	Geografi	14/B3	Sköld	17
Klättra	11	Heraldik	17/B4	Avväpna	8
Köpslå	12	Knopar	9	Dra vapen	16
Lyssna	7	Muta	12	Duellera	12
Rida	22	Räkning	14/B3	Bastardsvärd	
Sjunga	16/B4	Schack & Brädspel	11	+ Sköld	19
Slagsmål	14	Spela Luta	10/B2	Lans och sköld	15
Smyga	9	Språkkunskap	11/B3	Strid till häst	18
Spåra	3	Taktik	12		
Stjåla föremål	9	Tigga	11		
Upptäcka fara	16				
Värdera	15	Rykte, Ereb	7		
Övertala	7				

Språk

Tala Läsa/skriva

Jorpagniska	24/B5	22/B5
Zorakinska	16/B4	17/B4
Kardiska	14/B3	7/B2
Feliciska	10/B2	-

Smirkol Gebinos, äventyrare

Smirkol Gebinos, 29 år

Utseende: Ett avlång hals kulminerar i et minst lika avlångt huvud. Hela din gestalt är avlång och spinkig. Ditt hår är långt och stripigt och ofta, för bekvämlighets skull, uppsatt i en tofs eller flätat. Klädd i en nitläderrustning ser din kropp inte lika tanig ut som de i själva verket är. Nu ser nästan den nästan muskulös ut. Gärna klädd i puffiga kläder så att duina armar och dina ben ser mer kraftiga ut. Dina rörelser är smidiga och presisiösa och du ger ett imponerande intryck bara genom att hålla kroppen på ditt naturliga sätt. Din oerhörda vighet och smidighet syns redan när du går på ett nästan läskigt vigt sätt. Många av dina drag går att återfinna hos t.ex en katt. Bär ett fint kortsvärd (stulet) och sex kastdolkar. på din vänstra axel sitter ett otäck tjuvbrännmärkning (som du helst inte visar för någon)

Bakgrund: Du föddes i Erebos år 586 e.O i en fattig familj inne i Nosthrils fattigaste kvarter (appropå inget särskilt så var ert hem granne med 'den Gyllene Tranan', en mycket känd krog i Nosthril). Du var det yngsta barnet av sju och dessutom den ende pojken. Du blev iderligen terroiserad av dina äldre systrar vilka gillade dig föga mycket, så de bet, slog och hoppade på dig dag efter annan, och gjorde på detta sätt dig härdad och uttänjd på alla sätt och vis. Du har därför utvecklat en sexuell läggning åt det masochistiska hållet, och en misstro mot kvinnor i allmänhet (ju yngre desto värre). Allt detta gjorde att du behövde en tillflykts ort och "Den Gyllne Tranan" visade sig vara ideal. Vårdshusets två hedersgäster Frein och T.Zspenderade all sin lediga tid (läs All tid) till att berätta historier, skrönor och att dricka sprit. T.Z, en gammal animistmagiker, lärde dig lite om världen utanför, en värld till vilken du genast började längta. Frein, en oöverträffbar skrytmåns med ett kriminellt förflutet, tog dig under sina vingar och lärde dig både det ena och det andra. Största delen av dagen tillbringade du hos de bägge gamla och lärde dig allehanda saker om världen och hur man får ut det mesta av det möjliga av dem. Att stjäla drinkar åt Frein och T.Z. blev snabbt en favorit syssla eftersom de då, i gengäld, berättade om sina gamla äventyr i marsklandet. Minst tusen gånger måste du hört den historien som du nu, efteråt, förstår måste vara en ganska medioker och lögnaktig. Motvilligt måste du erkänna att Frein lärt nog har lärt dig det mesta av vad du kan inom ditt yrke och T.Z. har banat vägar för din världsvana. Frein och T.Z. största problem var att de inte visste om vad man inte bör tala om, t.ex. kunde de berätta för totala främlingar om den tid då du hade blöja (när du var bebis) och andra direkt pinsamma saker. Andra gånger har de nästan berättat för stadsvakten att du var en tjuv och ställt till riktigt ruskiga problem för dig.

Inför den övriga gruppen har du dock presenterat en helt annan version. Den har dig i centrum. Där presenterar du dig som Smirkol Gebinos, den självärde. En historia där Frein och T.Z. inte existerar annat än i periferin. Detta är alltså en STOR lögn men vad gör det..? Frein och T.Z. kommer du nog aldrig att möta igen...

Redan som barn hade du en misstro mot lagar och förordningar, eftersom de lagar som fanns i din familj inte gynnade dig alls, utan tvärtom gjorde det legitimt att hamra på honom bäst man ville. Detta fick till följd att du numera saknar all respekt för auktoriteter och överdängare. Det enda som imponerar på dig är skicklighet, smidighet och kunskap, d.v.s. vad man behöver för att överleva som tjuv. Genom din uppväxt har du lärt dig att hålla dig till skuggorna och i mörker för att undgå upptäckt och möjlig bestraffning. Du har även en rädsla för all slags smärta, och undviker alltid strid, eller när det är omöjligt, försöker finta bort motståndaren med diverse konster och med din i det närmaste gudomliga vighet, för att sedan försvinna spårlöst i natten (den period på dygnet då huvuddelen av dina utflykter äger rum). För att inte stå helt handfallen i strid har du 'värvat' en relativt blåst barbar som livvakt, då han tror att du är köpman och kommer att belöna honom rikligt efter era strapatser. Han verkar betrakta dig som ärligheten och hederligheten själv. Barbaren heter Barak Björngadd och har kommit in i ditt liv sedan den dagen då han räddade dig undan en lynchmob

som skulle slita halsen av dig sedan du stulit en religiös krimskrams (som senare visade sig vara värdelöst). Eftersom du då hade en massa blänkande smycken etc. misstog Barak dig för en rik köpman med mycket pengar. Du har inte en tanke på att tala om för honom hur det egentligen ligger till, och fruktar för den dag då han får reda på det.

Åsikter om övriga i gruppen:

Solväpnare Egin Ilkso, Riddaren av det slitna svärdet: Egin är en riddare och sådana står för lag och ordning. Men Egin är även en ondskefull typ, hans tro att den starke har rätt att förtrycka den svage och vissa drag gör att du fruktar honom. Egin är ingen riktig riddare, iderligen sviker han riddarnas ideal och är kall och oberäknelig. Trots detta behandlar alla Egin som om han var en "riktig" riddare!! Han åtnjuter med andra ord (och andra ord) den respekt som en riddare bör få av alla samtidigt som han inte uppfyller kraven på ridderlighet eller kyskheter. Han har ingen som helst ära! Sådana personer har du inget till övers för. I hans närvaro bör du passa dig, vissa av den typen som Egin representerar gillar att slakta ofrälse (dvs sådan a som dig) utan att bekymra sig för annat än om deras kläder skulle fläckats av blodet.

Solriddar Rodrick Melodar, riddaren av det renade svärdet: Ytterligare en äcklig riddare, Solriddare dessutom. En förhatlig lagens och förordningens förkämpe. Rodrick är ständigt en dygdig man, och sådana står du inte ut med. Hans ansikte passar honom perfekt. Vanställt som det är Rodrick är ett hot mot dina ideal. En man bör akta sig för. Lär vara farbror till Aistra.

Aistra Angertsdottir: Undersköna Aistra, se hur hon rör sig! Aistra, en sådan kvinna som man annars bara återfinner i ens vildaste drömmar! Du misstänker Aistra för att vara Irdina, men misstankarna har bara lösa grunder. Kanske är det bara en önskedröm... Men du släpper henne aldrig med blicken. Du har hört att hon lär vara dotter till en skeppare vid namn Angert Knubbesson, ett namn som ringer till någonstans. Du brukar upptäcka dig själv hur som helst att sitta och titta på Aistra med vattning mun och hungrande blick. Du försöker iderligen komma in henne på livet och bekanta dig med henne, få reda på var hon föddes, vad hennes syskon hette, vad hon gillar o.s.v. allt för att förbereda dig inför den dag du försöker bräda henne ordentligt. Att få se henne avklädd (och helst i din säng, villig) är din hetast dröm, en dröm som aldrig kommer uppfyllas med tanke på hur den där äckliga Egin uppvaktar henne (han som ska ha kyskhetslöfte!)

Barak Björngadd: Denne stoväxta barbar (mer än 2 ½ meter hög) korkade barbar är din beskyddare även om hans enfald stundom driver dig till vansinne och du måste uppbringa all din kraft för att kunna avstå från våldshandlingar. Barak är snäll och fryntlig och det är väl därför som den stackaren fått leva. Du känner hans två svagheter: Han somnar av alkohol och han är synnerligen godtrogen. Med honom i din närhet känner du dig trygg.

Lanok af Palgri: Tala inte med mig om Lanok! Denna grundlurade stackars sate som förpestar sin omgivning med sina ständiga böner till den förhatlige Etin. Broder till Negos. Negos måste ha fått deras intelligens och kroppshydda. Lanok lämnades tom och torr. Dock äger han talets gåva och det är inte lönt att diskutera med honom. Håll för öronen och spring om du vill behålla förståndet.

Negos af Palgri: Äntligen en nästan vettig människa! En fryntlig och glad munk som inte tar sitt kall på allt för stort alvar. Han är synnerligen sympatisk. Tänk om man bara vore omgiven av sådana människor istället för det andra packet! Broder Negos gör tillvaron uthärdlig. Vid tillfälle måste jag nämna detta för honom. Synd bara att jag är så rysligt dålig på att umgås med folk eller ge komplimanger. Giventvis håller han sig på respekt eftersom han insett att du är tjuv, men han är hur som helst den trevligaste här i gruppen.

Fakta om Irdina Retivsdotter: Irdina Retivsdotter försvann dagen innan hennes förlovning skulle offentliggöras. Hon smet på natten. Detta tillsammans med furstedömets sigill. Belöningen för återfinnandet av båda är 1000 silvermynt vilket är en minst sagt lockande summa för en girig person (du t.ex). Irdina beskrevs som Aidnes ros, en beskrivning som du tycker passar in även på Aistra men smaken är ju som bekant olika...

Man befarrar att hon är mördad eller bortrövad av den elaka äldre farbrodern. Vem denne farbroder är är mer eller mindre okänt men det ryktas att han är en kyrkans man. Hans namn skulle vara något i stil med Fodji Gripendräkt, men vem litar på vad ryktet har att säga...

Smirkols drag: Du är en girig, kleptomanisk tjuv som undviker att utsätta dig för allt för stora faror (såvida du inte har något att tjäna på det, det finns visserligen vissa undantag (men de kan räknas på en stympad mans, högra hands, fingrar) Du har den inställsamma smickrandets attityd (mycket lik sagan om ringens ormtunga) och föröker hela tiden få folk att tro det bästa om dig.

Smirkol Gebinos

Grundegenskaper

Särskilda förmågor

Styrka (STY)	(2)	(11)	Kan modifiera CL med +1/1 PSY, men max
Fysik (FYS)	(2)	(10)	3 PSY får förbrukas. Förmågan kan användas
Smidighet (SMI)	(2)	(21)	högst två gånger mellan varje sovperiod om
Intelligens (INT)	(4)	(14)	8 timmar.
Psykisk kraft (PSY)	(3)	(16)	
Karisma (KAR)	(3)	(9)	Ser obehindrat i svagt ljus, ser ej
Storlek (STO)	(3)	(14)	i totalmörker. Ögon reflekterar ljus (gult)

Färdigheter

PRIMÄRA		YRKES/SEKUNDÄRA		STRIDFÄRDIGHETER	
Bluffa	10	Administration	7	Dolk	14
Finna dolda ting	19	Akrobatik	18/B4	Kastdolk	19
Första hjälpen	12	Allmän kunskap	15	Kortsvärd	11
Gömma sig	12	Drogkunskap	11	Dra vapen	18
Hoppa	16	Förfalskning	12		
Klättra	16	Giftkunskap	7		
Köpslå	8	Gyckelkonster	19/B4		
Lyssna	17	Knopar	12		
Rida	8	Kulturkännedom			
Sjunga	2/B1	-allmän	11		
Slagsmål	8	Låsdyrkning	17		
Smyga	23	Muta	12		
Spåra	4	Räkning	11/B2		
Stjåla föremål	13	Skaldekonst	16/B4		
Upptäcka fara	12	Skådespeleri	12		
Värdera	7	Undre världen	16		
Övertala	8	Simma	10/B2		

Språk   Tala   Läsa/skriva

Zorakinska   16/B4   -

Utrustning:

Grå tunika, bruna byxor, mörkgrå varm yllemantel, Mörkgrå varm huva
Hårda läderstövlar (vinter)

Beväpning: 1 kortsvärd, 12 dolkar (varav en i högra skon)
                  1 Nitläderharnesk

Läderbälte :

2 Vattenskinns (Rymmer 5 l)
1 Börs á 320 silverpenningar

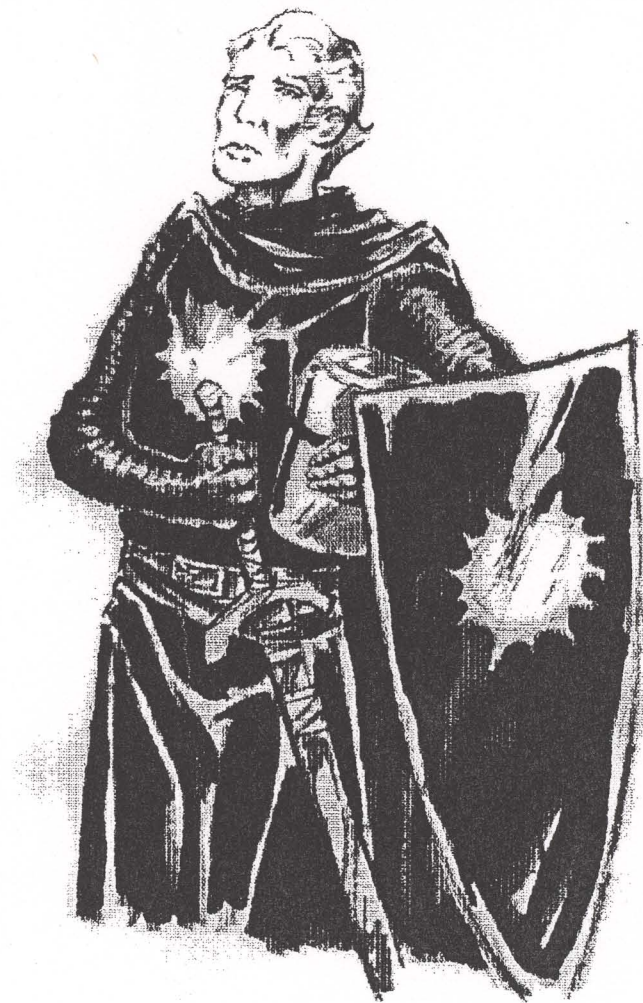
1 Ryggsäck:

14 Dagars proviant
1 extra ombyte kläder
1 svart sjal, 2 svarta tunna läderhandskar
1 mjuka läderstövlar (innomhus)
1 Sats flinta, stål och fnöske
3 Facklor
1 Stekpanna
1 Kastrull
1 Fickkniv
1 Sovfäll
1 Stor tom säck (nerpackad)
1 flaska välluktande Sibris-parfym

1 Häst med tillbehör (sadel, mm) "Brunte" (hyrd)

Solväpnare Egin Ilkso, (riddare)

FAKTA OM SOL ORDERN

(de svarta/fastlandets Solriddare)

Grundades ursprungligen år 194 efter Odo av dåvarande exarken i Arno som beskydd åt pilgrimer, och som Etins bepansrade näve för korstågen. Solriddarna var den första av den kyrkliga krigsmakten. Dessa Solriddare liknar de nuvarande bortsett från att färgen var blå i stället för svart. I Den stora schismen 275 e.O. grundades den nya Sol orden i Ekeborg av Exarken. De blå Solriddarna finns fortfarande kvar men på fel sida av tron, på den caddiska sidan av tolkningen.

De som följer Sol orden klär sig helt i svart, och för också svartmålade sköldar, med gyllne på bröstet eller på mitten. Solriddarna bär svarta mantlar och vapenrockar, tabarder och även här bär de en gyllne sol nu antingen över bröstet eller över högra hörnet på hjärtat. Riddarskapet bär vita bälten och sporrar och kaptenerna utmärks genom sina svarta hjälmprydnader och gyllne halskedjor. Priorn bär dessutom en guldbrosch på bröstet. Så gott som alla Solriddare och väpnare har en eller två stridshingstar vardera och strider huvudsakligen med lans och svärd ifrån hästryggen, även fast de tränas i närstridsvapen till fots likaså.

Solorden styrs av Exarken i Ekeborg och bontisälerna. En Prior (utgör motsvarigheten till en överste) ansvarar över var sitt kompani. Till sin hjälp har han sedan en Solriddar kapten för var tionde Solriddare. Till detta hör sedan att en Solriddar (oavsett prior eller inte) har 1-3 Solväpnare eller följeslagare som denne basar över. Solorden räknas som starkt disciplinerade trupper i krig och utgör tillsammans med S:t Justins orden en av de starkaste krigsmakterna kring kopparhavet. Solorden är inte enbart en militär kyrklig orden, de fungerar även som bankirer och har samlat sig stora rikedomar som börjar dra till sig kungars avund. Solorden har sammanlagt 1 500 riddare och 2 500 väpnare.

För att bli Solriddare måste man antingen vara en adelsman och betala en stor summa pengar sedan vid inträdet, omkring 1000 sm, många adelsmän blir först riddare innan de sedan söker in till Solriddar orden. Den ansökande tvingas tjänstgöra som väpnare under en Solriddare innan de (om de befins värddiga) blir dubbade som Solriddare. En sådan väpnare brukar kallas för Solväpnare (och hädanefter kallas det detta). Endast Kardiska, Zorakinska och vissa Jorpagniska adelsfamiljer (om dessa har starkt släktskap med antingen Kardien eller Zorakin) tillåts inträde i solorden.

Solriddare svär ett bindande ordenslöfte när de blir utnämnda som Solriddare men även innan, när de är Solväpnare, följer de dessa löften.

Att leva i kyskhet

Att leva i fattigdom

Att tala sanning

Att hålla ett givet ord

Att inte höja röst mot överordnad (inkl Etin (såsom svordomar))

Att inte resa vapen mot en ordensbroder

Att Lyda sin Ordens vilja och lagar

Att hålla ordens bästa framför riddarens egna

Att bekämpa Etins fiender

Att beskydda de svaga och sårade

Att bekämpa orättvisor där Solriddaren finner dem.

Att verka för att Solriddar orden ska hållas högt i ära

Att Bära Solriddar ordens färger i strid

Att vara Chevarlesk

Att följa stridsetikens lagar (t.ex. inte anfalla en obehäpnad)

Att Be till Etin minst tre gånger dagligen

Att Sprida Etins lära i världen

Att vara nykter

Liksom hos de högre prästerskapen inom den lysande vägen följs inte Solriddarnas löften slaviskt, främst eftersom deras medlemmar är adelsmän som är vana vid ett flärdfullt och bekymmerselöst leverne. Dessutom händer det ofta att Solriddare avsäger sig sina löften och Solriddarskap när de funnit en annan mening med livet (t.ex. att gifta sig med sitt livs stora kärlek) En Solriddares privilegium är många. Han behöver inte betala fulla avgifter (t.ex. tull), valet att dömas av sin order och Z, rätten att bära vapen (även på heliga platser (Etins)), att få kost och logi på kyrkans alla institutioner

En Solriddare betraktas som en präst och har även rätten att agera som sådan. De åtnjuter också ett starkt stöd från Lysande vägens kyrka. I församlingarna möts de som högt ärade gäster när de kommer. Skulle han råka i trångmål, och kyrkan får reda på det, försöker den att hjälpa honom på de sätt som den kan (helst utan våld). Till följd av allt detta uppvisar Solriddarna en arrogant attityd gentemot de andra riddarordnarna.

Deras svurna fiender är de Blå Solriddarna och S:t Justins orden.

Fakta om Lysande vägen

Skapelsen

I begynnelsen svävade Etin i tomrummet och fyllde det med sitt ljus. Han skapade där Altor och gjorde världen till ett hem för levande varelser. De främsta varelserna gjorde han till sin egen avbild och kallade dem människor. Genom andra, lägre, gudaväsens ingripande förändrades somliga människor och nya raser uppstod. Alla naturkrafter och allt liv kommer dock ursprungligen från Etin, då endast Han besitter skapande kraft. Andra väsen som kallar sig gudar kan bara modifiera och förändra det som Etin har skapat. Med Odo som redskap uppenbarade sig Etin sin lära för världen i syfte att rätta till allt det som gått fel bland de intelligenta raserna sedan de skapades. Om de bara följer Läran kommer de att leva ett bättre och givande liv än tidigare. Den som litat på Etin och bekänner sig till hans lära lovas beskydd och möjlighet till frälsning.

Historia:

För ungefär sexhundra år sedan föddes en son till en krukmakare i Arno på Caddo. Han fick namnet Odo och fick en ordentlig uppfostran i sin faders yrke. Han tillbringade mycken tid till att vandra omkring i naturen och åt att filosofera och det ansågs allmänt att han var en märklig pojke. När Odo var 27 år gammal kom vändpunkten i hans liv, den uppenbarelse från Etin som manade honom att börja predika om Etin och den Lysande vägen. Inom några generationer hade Odos nya tankar blivit de fullständigt dominerande runt kopperhavet. Under sent 100-tal fick den även starkt fäste i Zorakin och Kardien.

År 278 kom så den stora Schismen inom den Lysande vägens kyrka. Det gällde huruvida utövandet av magi var förenligt med Odos läror eller inte. På Caddo hävdade man att all magi var destruktiv och förbjöd dess bruk med stöd av Odos brev till ereberna där han sade 'I skall icke vränga Etins skapelse,, ty då skall den bliva ett bländverk blott'. På fastlandet (er inriktning) menade man att dock att all magi var neutral och att dess krafter kan användas i strid mot läran eller i enlighet med den, beroende på magikerns val. Endast Nekromantins och möjligen illusionismen 'vrängde Etins skapelse'. År 281 kom den slutgiltiga brytningen då exarkerna i Arno och Ekeborg fördömde varandra som kättare och avfallingar från den Sanna vägen. Kyrkan splittrades i två konkurrerande organisationer och förlorade i och med detta mycket av sin kraft och framåtanda. Missionen har sedan dess inte givit samma resultat som tidigare.

Lära

Odos grundläggande tes var att solguden Etin var den ende sanna guden och den ende som var värd att dyrka. Andra gudar var endast missuppfattningar av Etin eller lägre andeväsen. Som Odo såg det skall människan i liv och gärningar följa hans bud. Etin är allsmäktig och ser allt som sker i världen och då man dör tas ens själ ned till dödsriket för att dömas för sina gärningar av Etin själv. De som allra bäst tjänat Etin blir helgon och får stanna vid sin skapares sida för att se över världen och leva i oändlig lycka. De som syndat allra värst och brutit mot Etins bud kastas i helvetet där kaos och mörker råder. De som hamnar mittemellan måste genomgå en lång och plågsam rening där de måste gottgöra sina synder innan de slutligen kan få evig ro.

Målet är ett liv fyllt med respekt för andra varelser och för läran. En grundtes är att man alltid skall visa människor den aktning som man själv vill få tillbaka. I läran ligger också en stark respekt för samhället. Genom att respektera lag och ordning respekterar man också sina medmänniskor.

Buden

Enligt Odo är lärans grundsten de sex buden

1. **Etin är störst!**
2. **Missbruka inte Läran!**
3. **Hedra din familj!**
4. **Begå ej grymma handlingar!**
5. **Stjäl icke!**
6. **Håll ditt ord!**

Organisation

Kyrkan leds av **exarken** (typ påve) i Ekeborg (Kardiens huvudstad) och han anses som helig och är den allra främste uttolkaren av läran. Vid sin sida har exarken en kuria om **6 tots-kerigasser** (typ kardinaler). Dessa bildar motsvarigheten till en kyrkoregering och är ansvariga för olika funktioner inom kyrkan. Därunder är kyrkan uppdelad enligt hieraktisk. Varje land utgör en Keisât och leds av en **kerigass** (typ ärkebiskop). Ett kerisât kan i sin tur vara uppdelat på flera bontisât (stift) under vars ledning av varsin **Bontisâl** (biskop). Under bontisâlen står sedan församlingarna och **församlingspräster**na.

väsentliga ordnar (här)

Den ljusa handen =Inquisitionen

Söker upp, dömer och straffar kätterier (d.v.s. de som predikar en något annat än den gängse uppfattningen av Lysande vägen)
Ansvarig endast under exarken själv och den Tôts-kerigass som leder orden

Solorden

Kyrkans militära gren, har rätten att dräpa Etins fiender och försvara de oskyldiga. Denna orden räknas dessutom som ett prästerskap såväl som ett bankväsen. Ansvarig endast under exarken, men styrs av bontisålerna likväl.

Munkorden S:t Palgri

En Högfanatisk orden som sysslar med uppfostran av barn, studier av allt enligt läran läsbart, sysslar med det mesta. Vissa munkar av denna orden börja vandra som Solmunkarna omkring i världen och sprida läran. Räknas som en församling.

Solväpnare Egin son av Ikso, Riddaren av slitna svärdet, 22 år

Utseende: Ett nobelt och stolt drag genomsyrar hela ditt ansiktet. Med dina adliga och vackra drag ser man att du borde vara (och är) mycket populär bland hovdamerna, dina klarblå ögon gör sig bra mot din hy samt ditt gyllenblonda hår. Du är nog med att raka dig och bibehålla din frisyra, nästan pedantiskt.

Du är muskulös, men fortfarande mycket vig och din längd uppgår till 1.88 meter, väl över gemene mans medellängd (ytterligare ett bevis om att du tillhör de bättre). Din kroppsvikt är balanserad och korrekt. Du vet att din fysik är utmärkt inom alla områden och du ser även till att bibehålla denna, du tränar minst två timmar om dagen under vilotider, dock ej lika mycket under strapatser och uppdrag (man får nästan bättre träning under dessa). Dina favorit färger är rött, svart och vitt (därefter blått) och kombinationer mellan dessa (dock ej mellan rött och vitt). Detta ser inte en utomstående, då du klär dig i solordens färger. Givetvis är din klädsel solväpnarens och du ser dina kläder som förkroppsling utav din heder, och du har många gånger utnyttjat din rätt att dräpa när någon haft fräckhet att smutsa ner dina kläder.

Bakgrund: Den Ridmarkiska Hertigsfamiljen (Hertigdömet Ridmark, västra Kardien) hedrades med din födsel. Du blev den tredje i födelseordningen och en av de sex pojkarna i en syskonskara på sju, din yngre syster blev nyligen bortgift med Kardiens kungs andra son, vilket är en stor ära för er släkt och familj. Du har två äldre bröder som du alltid försökt överträffa. Dessa äldre bröder tränade dig i stridens allehanda konster redan när var fem år och de lärdomar de gav dig gjorde det klart att endast de hårda är och ska förbli de rättmätiga makthavarna och att de svaga som skaffat sig makt borde störtas för de bättre. Även fast du hatade dem då, är du mycket glad över den generositet som dina bröder visade dig då i och med att de lärde upp dig. Din äldsta bror är förväntad att efterträda far din, och din näst äldsta har goda chanser att bli en av bontisalerna i lysande vägen (motsvarar ärkebiskop i katolska kyrkan).

Efter att ha tjänat som page hemma i din far, hertigens borg tills du blev 11 år kom ryktet om din skicklighet och kunnskap till kungens hov och trots din fars ovilja och tvekan accepterade du att bli väpnare redan som 12 åring när man normalt blev det vid femton. Då du redan besatt kunskaper i strid blev dina övriga lärdomskamrater ingen match för dig och du blev snabbt en ledar gestalt bland de övriga väpnarna.

Dessvärre hade du en ynkygg till riddare (och herre) som ville ingjuta en respekt för liv och hövskhet i strid (detta trots att inga regler gäller i strid) men du bet ihop och började spela efter hans regler. Ditt skådespel (som var utmärkt) gjorde din herre riddaren så glad att han påskyndade ditt riddarskap och som artonåring uttalade du eden inför Etin, dubbades och fick ditt riddarskap. Du blev dock snabbt uttråkad som riddare, du hade hoppas på mera strid och ärofyllda uppdrag, efter ha besekrat de flesta riddarna i riddarspel och haft intressanta besök hos hovdamerna, tröttnade du och begav dig till solriddarna, de enda riddare som ständigt var i krig och de främsta bland de stridande.

Du blev snabbt antagen, svor eden och påbörjade ditt lärdoms stadiet (för att bli solriddare) och blev solväpnare. Solväpnare låter som en låg position, men egentligen är man en riddare som tjänar en solriddare, mer som hans vapen broder än som hans väpnare. Ditt läromsstadie har ännu inte upphört och din herre och läromästare är Solriddar Rodrick.

Du har under ditt liv som riddare lärt upp de unga pojkvaskarna, som strävat efter riddarskap som väpnare, stridens konster (eller rättare sagt använda dem som slagpåsar) med eller utan deras samtycke. En utomstående skulle säga att du mobbade dem, men du ser det mera som att du gav dem en hård men nödvändig lektion om livet. Trots allt de svaga skall rensas ut och de starka återstå.

Din starka attityd har medfört att få har velat tjäna dig som din väpnare, utan du har fått väpnare tilldelade till dig, vilka många gånger lämnat dig då ditt uppträdande mot dem till slut fick de att ge upp.

För c:a ett halvår sedan kom en individ till solordens läger, som för tillfället var i Nidland och bekämpade Etins fiender, Nidländska armén. Individens krävde att bli solriddar Rodricks väpnare och hävde sig vara en bastard med furstligt blod. Närmare bestämt utav Fursten Retiv Gripendräfts blod (Gripens furstedöme, Jorpagna), en person som knappast skulle fläckat sitt namn genom att tillåta en bastard uppstå. Givetvis trodde alla att detta skymfande påstående vara osanning, men när individen "bevisade" sin börd (genom att uppvisa ett silver bestick med Gripendräfts släktsymbol), blev Riddar Rodrick, Furst Retivs bror och fiende) förvånad, granskade individen, sedan skeden och därefter emottog "honom" som sin väpnare.

Irdins närvaro var som skymf mot riddarväsendet (ansåg du då). "Han" utstrålade ett klenkt och nästan flickaktigt utseende, "han" hade en olust till att tvätta sig och gick för ofta i samma kläder. Allt detta fick dig att besluta att lära upp "Irdin" mer hårdhänt.

I Irdins första slag, och det sista slaget mot Nidländska armén (slaget om Kanikhel) sårades riddar Rodrick svårt av svartkonst och förvånansvärt nog uppvisade "Irdin" ett utomordentligt mod och stor tapperhet, ni slogs nästa sida vid sida under hela slaget. Du övervägde då länge på att bli mer vänlig och rekommendera "Irdin" för tapperhets utmärkelse, men det gjorde du inte.

Du och "Irdin" lyckades förlora er gemensamme herre, Solriddar Rodrick, i stridsvimlet som uppstod i de sista faserna av slaget. Det var under denna tid som Solriddar Rodrick åsamkades sina skador. Du skäms fortfarande lite över att du inte var tillräckligt observant och inte kämpade vid hans sida. När slaget var över letade du och "Irdin" efter hans kropp, befarande att han blivit dräpt. När ni fann hans kropp fann ni honom i det hav av fallna fiender (som förmodligen nedkämpas av Solriddar Rodrick), vid liket av den svartkonstnärns vars sista demoniska krafter tillfogat Solriddar Rodrick hans allvarliga skador.

Solriddar Rodrick låg på mage med ansikte vänt ner mot marken, du känner fortfarande lukten av bränt kött när du tänker tillbaka till den stunden, ni fann honom medvetslös av chocken att förlorat halva sitt ansikte. Du och "Irdin" förde honom på en provisorisk bår dragen av din häst till fältskären. "Irdin" stannade du hos honom och du gick ut och letade efter fiender att dräpa och hjälpte de sårade som kämpat mot Nidländska armeén.

Slaget om Khanikel var nu i eftertanke ett lyckat slag, där många sagor skapades, där många legender besannades och där mycket av legender blev sedda. Själv såg du drakarna och deras mästare från Cereval, dvärgar och älvfolken i dess prakt när alla dessa bistod er i kampen mot Nidland och dess ondskefullapakt. Men även på Nidlands sida kämpade odjur som tidigare endast nämnts framför en läger eld eller i åldriga böcker, samt vissa som inte setts av någon tidigare (bortsett från då möjligtvis Nidlänningarna).

Solriddar Rodricks skador visade sig så svåra att han tvingades på grund av dessa att gå i "pension". Som "pension" fick Rodrick tullrätten till en välbyggd sten bro i Jorpagna, samt rätten till husrum på det närliggande värdshuset. Rodricks plötsliga behov av pension kunde kommit bättre, du var då mycket het för platsen som solriddare och du beslöt dig för att eskortera dinherre till hans pension, och därefter rida tillbaka och dubbas till riddare. Irdin som var Rodricks väpnare (och på sätt och vis din) följde med likaså och ni tre begav bort.

Resan till bron har nu tagit c:a ett kvartal och dina chanser att bli riddare har visat sig bli mycket mindre (detta på grund utav) "Irdin" och dina problem har förmodligen bara börjat. För två veckor sedan besökte ni värdshuset grisens hjul. "Irdin" som tidigare varit mycket tystlåten men nyfiken, gick plötsligt fram till värdshusvärden och bad om tillstånd att sjunga en liten hymn samt tillgång till ett rum där "han" kunde göra sig i ordning.

Till din fasa kom "Irdin" tio minuter senare ned från rummet klädd som flicka och började sjunga med kvinnostämman. Din reaktion som var lite blandad av panik såsom av vrede resulterade att du kastade dig mot "Irdin" för du tog ett saftigt tag i "hans" "falska" kvinnobröst och samtidigt som du skrek att en man aldrig skulle klä sig en kvinna. Du frös av förvåning när "Irdins" bröst visade sig vara äkta (det kände du). "Irdin gav dig orden snyting (ganska lik (men betydligt kraftigare) de som du tidigare gett "honom") och slog dig "knockout"...

Du vaknade av att Rodrick hällde vatten över dig och släpade ut dig från värdshuset. Du vet inte hur länge du var ute, men ditt uppträdande medförde att Solriddar Rodrick beslöt sig för att inte gästa värdshuset. Det du under tysta vecka som följde, lyckades uppsnappa av "Irdin", trots hennes kyliga attityd mot dig (inte för att du anser hennes attityd mot dig felaktig medtanke på hennes uppvaktning) att hon kallar sig Aistra Angertsdottir, men du misstänker hon heter någonting annat och att hon är en nära släkting till Rodrick.

Tills för en dryg vecka har pinsam tystnad genomsyrat er grupp och under denna tid har du försökt att 'nollställa "Aistras" hat mot dig. Er tystnad bröts hur som helst för en vecka sedan då ni stötte ni hopp med fyra individer. Dessa var: en storväxt och synnerligen kraftig

barbar (Barak Björngadd), en ofrälse (Smirkol Gebinos) och två munkar av Etin (Lanok och Negos af Palgri). Dessa fyra bröt tystnaden mellan er tre och den gångna veckan har förbättrat (förhoppningsvis) de flesta av Rodrick åsikter om dig, men den munterhet som tidigare utmärkte honom har ännu inte återkommit och det känns nu som om han önskar att han vill bli av med både dig och Aistra.

Så där går nu ni tre tillsammans med de fyra andra åt samma håll och slutet på din eskort är nära. Det verkar som din riddar karriär kommer fläckas och därmed blir din solriddar karriär uppskjuten på en obestämd framtid då du uppträtt ohöviskt mot en förklädd skön dam, och det är förmodligen bara början ty problem kommer oftast i tre (eller var det fyra...).

Solväpnare Egins åsikter om övriga i gruppen

Solriddar Rodrick Melodar Gripendräkt, Riddaren av det svepande svärdet: Din nuvarande (snart forne) herre, du har varit hans vapenbroder i 3 år och du har lärt dig respektera honom. Du sörjer faktiskt lite över att han är tvungen att avbryta sin tjänst som stridande solriddare och att ni inte kan strida tillsammans längre. Du tycker det är skönt att din tid som solriddare kanske nu kan komma.

Dessvärre så har historien med Solriddar Rodricks (forne?) väpnare och släkting orsakat att du och Rodrick har slutat prata med varandra och det känns jobbigt att vandra tillsammans. Du längtar faktiskt bort från gruppen, men du har försvurit dig till att hjälpa Solriddar Rodrick till hans nästa tjänste plats, hans bro.

Trots att ni har olika livsmål och filosofier, har han varit tolerant och sett dina finare sidor. Du ogillar tanken att en såpass skicklig och ryktbar riddar som han tvingas sysselsätta sig på ett så snöpligt sätt som tullare. Hans trevliga humör och sinne för humor har gjort honom till en glad ljuspunkt i svåra stunder. Man kan säga att du ser honom som din fader, även fast du inte skulle instämma med detta (kanske dock undermedvetet och att du önskar att han var det.), men en trygg faderlig stämning utstrålar över honom. Du anser att han var en god, tapper och målmedveten krigare, en hjälte bland folket och ett föredöme för riddarna.

Svåra är hans skador är på rygg, ansikte och bröstorg. Fältskärens åsikt var att nästa kraftiga slag mot huvudet, blir direkt dödligt pga skadan.

Solriddar Rodrick kommer från en furstlig familj i Jorpagna, trots att han var den äldsta sonen blev han inte Furste när hans far skulle efterträdas. Hans bror Retiv hade på något sätt konspirerat mot Solriddar Rodrick och förmått sin far att göra honom arvlös i släkten Gripendrækt. Detta gjorde Solriddar Rodrick rasande och efter detta så har stark fiendlighet rått mellan honom och Retiv. Solriddar Rodrick har mången gång utmanat Retiv på duell, men Retiv kunnig i Solriddar Rodrick skicklighet har gång på gång avböjt. En månad innan Aistra kom och sökte sig till er kom ett sändebud från Jorpagna och efter häftigt gräl mellan de båda flydde sändebudet blödande bort från Solriddar Rodrick. Din herres kommentar till hela var att hans bror ville få det klargjort om Solriddar Rodrick orsakat Furst Retivs förlust och att sändebudet fick mer än ett bud tillbaka.

I Rodricks närvaro måste du följa Solordens bud och uppträda så höviskt du bara kan, han kommer att besluta om hurvida du kan bli solriddare eller inte. Om han anser dig vara Solriddarmaterial kommer han antingen dubba dig med sitt eget svärd, alternativt se till att du får ett bekräftelsebrev så du kan bli dubbad av din prior. Han lika gärna slå ihjäl dig på fläcken eller skicka iväg dig med din egen dödsdom. Så du bör vara försiktig med hur du uppträder framför honom.

Aistra Angersdottir (tidigare kallad Irдин Gyllenspets): Aistra, om det nu är hennes namn, har vandrat tillsammans med dig och Solriddar Rodrick nu i c:a 9 månader. Under denna tid genomsådade du aldrig hennes förklädnad. Vad du då såg en synnerligen klen, flickaktig, smutsig och envis krabat som inte böjde sig för någon. Hennes tidigare identitet som väpnar pojke lurade alla (inklusive dig), förmodligen för att hennes listiga förklädnad var utmärkt (både i tanke och i handling). Tyvärr var den för bra ty den fick dig att se hennes vecka närvaro som en skymf mot riddarväsendet, vilket fick dig att behandla henne ytterst otrevligt.

För c:a två veckor sedan demaskerade hon sig och du gjorde bort dig inför folk (se ovan) och nu när du vet att "Irdin" var en flicka så skäms du enormt. Att hon dessutom är sagolikt skön och mycket fager gör saken bara värre. Du har lite svårt att behandla den situationen som uppstått, genom din behandling mot henne har du brutit mot en av dina heliga eder, något som kan orsaka att du får problem vid solriddar uttagningen (åtminstone så har du dåligt samvete). För att reparera skadorna behandlar du henne nu extremt höviskt, du försöker nästan tjäna hennes minsta önskan. Dessvärre har hennes attityd mot dig inte förändrats, hon behandlar dig (givetvis med goda anledningar) som det lägsta kräk som kravlat på jorden. Hon har någon gång värderat dig lägre *"än de skabbiga råttor som festar på avföring"* (det positiva är att hon tycker att du fortfarande är värd något, alltid en förbättring).

Trots hennes omilda behandling mot dig accepterar du den som en del i ditt straff, samtidigt som du innerst inne hoppas få henne förälskad i dig. Ty Aistras skönhet överträffar alla som du hittills mött.

Hon är släkt med Solriddar Rodrick, kanske är hon hans försvunna brorsdotter. I så fall är av furstligt börd och därmed skulle din situation vara mycket värre. Hennes fader skulle då heta Furst Retiv Gripendrækt en man vars makt känns ända bort på Erebs yttersta kant. Furstedömmet Gripendrækt är ett av Jorpagnas största och rikaste, det är dessutom ett av de äldre och fanns långt innan kejsardömmet Jorpagna gick under.

Du minns inte vad Furst Retivs dotter hette, men hon skulle bli bortgift till en Zorkinsk Hertigs äldsta son och hon försvann spårlöst dagen innan förlovningen i från Retiv fäste och boning. Man sökte fanatiskt efter henne och har (såvitt du vet) ännu inte slutat. Hon försvann för c:a ett år sedan och nu florerar rykten om att några av Furstens eller Hertigens fiender lät henne bli mördad. Man letar dock fortfarande efter hennes kropp och hennes mördare, det lär vara en enorm summa utfäst som belöning.

Om Aistra är Furst Retivs dotter och därmed Solriddar Rodricks brorsdotter, är det inte konstigt att Solriddar Rodrick nu hjälper henne. Detta då det är känt att han är mer eller mindre är fientlig mot Furst Retiv (och har goda skäl att vara det). Du vill helst inte att Aistra åker fast (åtminstone inte förrän du lyckats bli vän med henne och innan du lyckats få henne att bortse från ditt tidigare uppträdande mot henne). Naturligtvis vill du att hon skulle gifta sig med dig, men det är nog att hoppas på för mycket.

Aistra är kunnig i strid, hon är bildad (vilket kan betyda att hon är adlig), hon är tuff, är tämligen stark (även fast hennes utseende säger motsatsen) och som den ros hon är har hon definitivt sina törnen. Hon har ett utomständligt mod, ett gott tålamod (annars skulle hon inte stått ut med din närvaro och lämnat er) och en sällan skådad tapperhet. Hon är definitivt Solriddar material även fast hon inte har den fulla respekt för vare sig adeln eller kyrkan.

Trots att du anser att en kvinnas plats är i hemmet vet du att detta kanske inte stämmer på Aistra, men om du tämja hennes vilja och erövra hennes kärlek tror du att hon skulle vara den perfekta husfrun, både i hemmet såsom i sängen och skänka dig många ättlingar.

"Ofrälse" Smirkol Gebinos: Han är en skum typ som kan klassas som en extremt girig, kleptomanisk och lömsk individ. Du såg genast på honom att han var en av tjuvarnas släkten, hans tjuvbrännmärke (tjuvar straffas oftast med att brännmärkas) från Erbos vittnade om detta tydligt. Vidare så är han förmjukande klen och om det inte var för Barak skulle du nog dräpt honom på fläcken (trots allt har tjuvar och annat slödderpack har förbrukat sin rätt att leva). Han håller nästan Aistra och hennes förhövanden under bevakning och även verkar han tro att hon inte är den hon hävdar, då du tycker att han tittar på henne som hon vore en

stor skatt (Han har dock menat (vid tillfrågan) att han finner henne skön att vila ögonen, men hans giriga blick menade något annat).

Bortsett från att han förmodligen är duktig som tjuv, är han synnerligen duktig på kastknivar och knivar i allmänhet. Hans beväpning är ett fint kortsvärd (förmodligen stulet) och sex kastdolkar. Sedan är han nästan omänskligt vig (trots att han är så spinkig och förmodligen mycket svag). Han är förmodligen svagare än medel individen, det enda som hävdar motsatsen är att han kan svinga sitt svärd och kan med lätthet svinga upp sig i det mesta.

De få ljusa sidor hos honom, är att han är en bra sagoberättare, kan många lustiga historier och är tämligen kunnig inom fingerkonster samt gyckelkonster.

Barak Björngadd: Barak är en enorm bjässe som verkar vara enbart byggd på muskler. Du antar att han väger uppåt 200-300 kg som bara är muskler. Han mäter upp till c:a 260cm och är den mest storväxta personen du har sett. Hyn är aningen solbränd och har en kastanjebrunt hår och bruna ögon. Han verkar dock aningen trög (fast det säger man inte till honom) och då han är barbar förstår han sig inte på vissa seder som ni har.

Hans beväpning är två ombyggda tvåhandsyxor (som han använder som enhandsyxor) och ett enormt tvåhandssvärd (eller för er ett fyrhandssvärd). Barak verkar vara duktig på det mesta i strid, bortsett från då möjligtvis de finare formerna av taktik och strategi. Sin "gode" vän Smirkol har Barak tagit under sina vingars beskydd och Baraks vingar är minst sagt farliga. Tur nog så är Barak (tro det eller ej) fredlig och from. Det ska mycket till för att få honom rasande (men då går han dock till överdrift). Vidare så ogillar han alkohol, något som tydligen är ett perfekt sömnmedel mot honom.

Du har dock inte samtalat med Barak något vidare och känner således inte så mycket till honom, det oroar dig att Aistra (och förövrigt alla kvinnor ni stött på) svärmar för honom, eller beaktar honom kärleksfullt. Barak skulle lätt vinna deras gunst (gentemot dig) om han var intresserad, konstigt nog verkar han tämligen ointresserad (även fast han inte ungått att notera Aistras skönhet). Du misstänker att Broder Lanok till stor del ligger bakom hans uppträdande, trots att han inte verkar särskilt troende i Etin.

Fader Lanok af Palgri: En munk utav den lysande vägen, han är fanatiskt troende, (trots att han är blåst vad det gäller hans broders uppträdande och förklaringar så) har ett synnerligen skarpt intellekt och en lika vass tunga. Han ber till Etin minst 28 timmar om dagen och han förväntar sig nästan att alla i hans direkta närhet ska göra detsamma. Han ser ut att vara i 60 års åldern och uttnytjar sin ålder hutlöst.

Lanok förkroppsligar nästan alla dina tankar om hur Odo (Etins profet) måste ha varit och Lanok har nästan en kännbar profetisk aura som omger honom. Om det inte vore för hans blindhet inför Baraks uppträdande så skulle du tro att han var en av Etins mest betrodda profeter och tjänare.

Det du känner till om Broder Lanok af Palgri är att han är känd för att vara den första och den enda hittills som lyckades att omvända en stam blodtörstiga och synnerligen krigiska Ransarder till att bli fredliga (och djupt troende i Etins läror) jordbrukare och du funderar om Lanok har något med Baraks uppträdande att göra.

Fader Negos af Palgri: Lanoks broder och broder. Negos är nästan Lanoks motsatts, då han älskar allt vad synd heter och då i synnerhet vin och kvinnor. Dessutom ger han ett allmänt stökigt intryck och har uttryckt saker på gränsen till kätteri. Det som du finner mest förvirrande med Negos är att han då och då blir prästlik, nästan profetisk, för att sedan återgå till att besvära bland annat Aistra. Ännu mer förvirrande är att hans bror broder Lanok verkar förtränga (eller uppfattar inte) Negos uppträdande och de få gånger han blivit medveten om dessa har han förvridit det han sett och tolkat det på bästa sätt (och till Negos favör). Negos uppträdande samt Lanoks får dessa att bli ett udda par som ger ett nästan spöklikt och onaturligt intryck. Negos ser ut att vara i 30 års åldern men hans uppförande tillhör det hos en betydligt yngre person.

Solväpnare Egins drag : Du är en arrogant, adlig, ståtlig och stolt adelsman. Du tror starkt på den starkes rätt (och har många drag gemensamma åsikter med en facist), trots detta tror du dessutom på rättvisa, Lag och ordning samt heder och givetvis Etin. Du försöker vara ett exemplar för alla riddare och håller rätt löst på de förpliktelser som du har som riddare och solväpnare. Således följer du inte riddar idealet blint, men har det till viss del i åtanke. Du anser de svaga, fattiga, tjuvaktiga slöddren har förbrukat sin rätt att leva och utnyttjar ofta din status som riddare när dessa på något sätt irriterat dig (exempelvis kommit i din närhet eller vidrört dig) och dräper dessa. Vidare så har du rasistiska tendenser mot icke adliga generellt och ogillar andra grupper med makt, t ex magiker, som inte är adliga eller blå blodiga.

Du älskar stridens hetta och lukten av spillt blod och anser att en riddare som du är menad att dö på slagfältet och inte i en säng. En Strid måste vara för det rätta, det sanna och helst för Etins vilja. Din nuvarande häst Gerbor, är du mycket stolt över, ett samkariskt fullblod, som är dig obrottsligt lojal och lyder din mista vink.

Solväpnare Egin Ilkso, riddare av det slitna svärdet

Grundegenskaper

Styrka (STY)	(4)	(17)	Blixtrande reflexer
Fysik (FYS)	(4)	(18)	- initiativ slag +5
Smidighet (SMI)	(3)	(15)	Riddarens yrkesförmåga
Intelligens (INT)	(2)	(12)	-5 PSY för att träffa
Psykisk kraft (PSY)	(3)	(14)	- valfri kroppsdel
Karisma (KAR)	(3)	(16)	- med maximal skada
Storlek (STO)	(3)	(15)	

Särskilda förmågor

Färdigheter

PRIMÄRA

		YRKES/SEKUNDÄRA		
Bluffa	6	Administration	14	Bastardsvärd 19
Finna dolda ting	12	Förföra	7	Dolk 14
Första hjälpen	6	Heraldik	10/B2	Långbåge 17
Gömma sig	12	Marschera	16	Sköld 16
Hoppa	8	Rustningsmakeri	15/B3	Lans 14
Klättra	16	Schack & Brädspel	14	Tvåhandssvärd 12
Köpslå	9	Strategi	12	Avväpna 11
Lyssna	16	Taktik	16	Dra vapen 17
Rida	14	Etikett	14	Duellera 16
Sjunga	3/B1	Historia, Ereb	12/B3	Lans
Slagsmål	17	Kulturkännedom	12/B3	+Sköld 14
Smyga	16	-Kardien		Bastardsvärd
Spåra	14	Kulturkännedom	14/B3	+Sköld 16
Stjäla föremål	3	-Allmän		Slåss till häst 14
Upptäcka fara	17			
Värdera	4			
Övertala	9			

Språk Tala Läsa/skriva

Kardiska	21/B5	22/B5
Zorakiska	16/B4	16/B4

Utrustning

Kläder: Bomullsskjorta (långarmad), bomullsbyxor (med ringbrynja över), Svarta Solriddar Tabarden, svarta Yllemanteln, Hårda varma läderstövlar
1 Berlock (med släkttecknet?)

Beväpning: 1 Fint (men slitet) Bastardsvärd
1 Fin Solriddar Sköld
1 Fin dolk
1 Långbåge
2 koger med tillhörande 12 pilar (var) med stålspets
1 Heltäckande förstärkt ringbrynja
1 Helhjälms

I bältet: 2 Vattenskinns (Rymmer 5 l)

1 Börs á 310 silverpenningar

1 Rymlig rygsäck: 1 Uppsättning vanliga kläder
2 Uppsättningar underkläder
1 Uppsättning finkläder
1 Stor säck (nedpackad)
14 Dagars proviant
1 Uppsättning bestick+1 tallrik
1 Set flinta, stål och fnöske
2 Facklor
1 Uppsättning bestick+1 tallrik
1 Sovfäll
4 slipade smaragder (200 sm styck)

1 Tränad tung stridshäst ("Gerbor") med tillbehör (sadel, mm)

Broder Negos af Palgri

Fakta om Lysande vägen

Skapelsen

I begynnelsen svävade Etin i tomrummet och fyllde det med sitt ljus. Han skapade där Altor och gjorde världen till ett hem för levande varelser. De främsta varelserna gjorde han till sin egen avbild och kallade dem människor. Genom andra, lägre, gudaväsens ingripande förändrades somliga människor och nya raser uppstod. Alla naturkrafter och allt liv kommer dock ursprungligen från Etin, då endast Han besitter skapande kraft. Andra väsen som kallar sig gudar kan bara modifiera och förändra det som Etin har skapat. Med Odo som redskap uppenbarade sig Etin sin lära för världen i syfte att rätta till allt det som gått fel bland de intelligenta raserna sedan de skapades. Om de bara följer Läran kommer de att leva ett bättre och givande liv än tidigare. Den som litar på Etin och bekänner sig till hans lära lovas beskydd och möjlighet till frälsning.

Historia:

För ungefär sexhundra år sedan föddes en son till en krukmakare i Arno på Caddo. Han fick namnet Odo och fick en ordentlig uppfostran i sin faders yrke. Han tillbringade mycken tid till att vandra omkring i naturen och åt att filosofera och det ansågs allmänt att han var en märklig pojke. När Odo var 27 år gammal kom vändpunkten i hans liv, den uppenbarelse från Etin som manade honom att börja predika om Etin och den Lysande vägen. Inom några generationer hade Odos nya tankar blivit de fullständigt dominerande runt kopparhavet. Under sent 100-tal fick den även starkt fäste i Zorakin och Kardien.

År 278 kom så den stora Schismen inom den Lysande vägens kyrka. Det gällde huruvida utövandet av magi var förenligt med Odos läror eller inte. På Caddo hävdade man att all magi var destruktiv och förbjöd dess bruk med stöd av Odos brev till ereberna där han sade 'I skall icke vränga Etins skapelse,, ty då skall den bli ett bländverk blott'. På fastlandet (er inriktning) menade man att dock att all magi var neutral och att dess krafter kan användas i strid mot läran eller i enlighet med den, beroende på magikerns val. Endast Nekromantins och möjligen illusionismen 'vrängde Etins skapelse'. År 281 kom den slutgiltiga brytningen då exarkerna i Arno och Ekeborg fördömde varandra som kättare och avfallingar från den Sanna vägen. Kyrkan splittrades i två konkurrerande organisationer och förlorade i och med detta mycket av sin kraft och framåtanda. Missionen har sedan dess inte givit samma resultat som tidigare.

Lära

Odos grundläggande tes var att solguden Etin var den ende sanna guden och den ende som var värd att dyrka. Andra gudar var endast missuppfattningar av Etin eller lägre andeväsen. Som Odo såg det skall människan i liv och gärningar följa hans bud. Etin är allsmäktig och ser allt som sker i världen och då man dör tas ens själ ned till dödsriket för att dömas för sina gärningar av Etin själv. De som allra bäst tjänat Etin blir helgon och får stanna vid sin skapares sida för att se över världen och leva i oändlig lycka. De som syndat allra värst och brutit mot Etins bud kastas i helvetet där kaos och mörker råder. De som hamnar mittemellan måste genomgå en lång och plågsam rening där de måste gottgöra sina synder innan de slutligen kan få evig ro.

Målet är ett liv fyllt med respekt för andra varelser och för läran. En grundtes är att man alltid skall visa människor den aktning som man själv vill få tillbaka. I läran ligger också en stark respekt för samhället. Genom att respektera lag och ordning respekterar man också sina medmänniskor.

Buden

Enligt Odo är lärans grundsten de sex buden

1. **Etin är störst!**
2. **Missbruka inte Läran!**
3. **Hedra din familj!**
4. **Begå ej grymma handlingar!**
5. **Stjäl icke!**
6. **Håll ditt ord!**

Organisation

Kyrkan leds av **exarken** (typ påve) i Ekeborg (Kardiens huvudstad) och han anses som helig och är den allra främste uttolkaren av läran. Vid sin sida har exarken en kuria om **6 tots-kerigasser** (typ kardinaler). Dessa bildar motsvarigheten till en kyrkoregering och är ansvariga för olika funktioner inom kyrkan. Därunder är kyrkan uppdelad enligt hieraktisk. Varje land utgör en Keisât och leds av en **kerigass** (typ ärkebiskop). Ett kerisât kan i sin tur vara uppdelat på flera bontisât (stift) under vars ledning av varsin **Bontisâl** (biskop). Under bontisâlen står sedan församlingarna och **församlingsprästerna**.

väsentliga ordnar (här)

Den ljusa handen =Inquisitionen

Söker upp, dömer och straffar kätterier (d.v.s. de som predikar en något annat än den gängse uppfattningen av Lysande vägen)

Ansvarig endast under exarken själv och den Tôts-kerigass som leder orden

Solorden

Kyrkans militära gren, har rätten att dräpa Etins fiender och försvara de oskyldiga. Denna orden räknas dessutom som ett prästerskap såväl som ett bankväsen. Ansvarig endast under exarken, men styrs av bontisâlerna likväl.

Munkorden S:t Palgri

En Högfanatisk orden som sysslar med uppfostran av barn, studier av allt enligt läran läsbart, sysslar med det mesta. Vissa munkar av denna orden börja vandra som Solmunkarna omkring i världen och sprida läran. Räknas som en församling.

Broder Negos Af Palgri, 36 år

Utseende : Du har rödbrunt rakt hår med kastanjebruna ögon. Ditt hår är klippt enligt föreskrifterna på ditt kloster och har därmed den typiska munkfrisuren. Det händer ibland att du glömmmer snygga till håret på morgonen och då står det ut alla kanter. Du tvingas klä dig i slitna nötbruna paltor, de är visserligen praktiska på många sätt och har fickor samt att de är luftiga och inte blir varma i solen och skyddar mot regn. Du har dessutom en fin pilgrimshatt och denna brukar ha på huvudet och kåpan nere.

Du har skaffat dig en respektfull mage och du är något välbyggd. Vissa spinkiga män har varit svartsjuka och kallat dig fet, men du vet att så inte är fallet utan brukar bara nonchalera dessa glåpord. För att visa din vördnad inför Etin ser du till att du har hans solsymbol runt din hals (med andra ord bär du den inte ofta, det är i förresten i denna som ni förvarar det heliga vigvattnet). Orsaken att du nu har den där är inte av vördnad, du bär den bara för att din bror och två solriddare är närvarande (givetvis bär du den förstås i närhet av andra präster (och Solriddare), du vill inte bli anmäld.) Själv anser du att halsbandet sticks (särskilt solens taggar) och är allmänt obekvämt. Ibland önskar du förövrigt att möta den som smidde din (samt den som först kom på den förskräckliga idén om att bära dessa plågosolar) och strypa denne.

Bakgrund : En bister morgon lämnades du och din bror Lanok vid Klostret S:t Palgri's barnhem. Du var bara ett spädbarn och enligt din bror så dog era föräldrar och ni blev tvungna att uppfostras av kyrkan. Lanok din bror vann snabbt klostrets gillande och man ansåg att han skulle bli en utmärkt präst. Det sades att din bror redan kunde läsa när ni kom till klostret och redan som 7 åring spenderade sin mesta tid på klostrets bibliotek. När du växte till dig så fick du ännu mera uppmärksamhet då klostret trodde du skulle vara som din bror. Men när du som 7 åring påträffades drickande klostrets viner visste man att du var annorlunda. Du minns fortfarande de goda vinerna och önskar att kunnat ha fått dricka ostört.

Du fick mycket stryk under din vistelse på klostret och du kunde räknas som ett av elementen som piffade upp det torra klosterlivet. Du vantrivdes på klostret och försökte ett antal gånger rymma men då det låg i ödemarken tvingades du återvända, då du ogillade att svälta och då klostret lagade god mat.

Som 14 åring förförde du din första nunna utan att upptäckas. Samtidigt fick du upp intresset för krigskonster då dels erbjöd de en väg ut ur klostermurarna och dels så kände du ett intresse över detta. Du har nu varit på de flesta värdshusen väster om Zorakin och har deltagit i vissa intressanta händelser. Du har ännu inte lämnat kyrkan och är på viss del glad över det, det är lätt att förföra kvinnor som munk då de gärna försöker prova munkens tro. Dessutom finns det några trevliga nunnor som ibland behöver prövas. Dessutom så gör Etins tjänare ett mycket gott vin för sina gudstjänster, som nu på senare tids verkar vaktas hårt i din närvaro - undra varför.

Du är nu c:a 39 år och är enligt dig själv i din bästa kondition och hälsa. Du är stolt över din mage då den visar att du har varit välnärd. I strid vill ingen möta dig ärligt längre, så därmed vill du det inte heller....

Efter den snopna besöket i Krun är du och din bror nu på väg hem. Ni slog nyligen följe med en pensionerad riddares och hans följe, som du kände sedan tidigare.

Negos åsikter om de övriga i sällskapet:

Solriddar Rodrick Melodar Sturlasson, Riddare av det Heligt renande svärdet

En hederskaffens man, du känner honom sedan tidigare, han och du söp ofta tillsammans på den Glada Tranan och deltog i flera friska krogslagsmål, detta var giventvis innan han blev solriddare. Detta vet du mycket väl, du glömmer alldrig en vän eller ett ansikte. Om du minns riktigt så kommer han ifrån det Kardiska hertigdömmet Ridmark och har en förtjusande ung dotter vid namn Lierra - hans ögonsten. Du hade hört att han dräpts i slaget om Khanikel, fast sanningen var förståss värre. Han har blivit nästan krympling och ahns ansikte är vanställt. Dessutom så ser han utmärglad ut som om något tyngde ned honom.

Lanok Af Palgri : Din store bror, han är tyvärr djupt troende fanatiker för Etin och är av den "gamla skolan". Lanok ber ideligen till Etin, c:a 28 gånger om dagen. Du är lite besvärad av de ideligande gudstjänsterna. Han är dessutom rätt tråkig att vara med, då de enda intressena han har är läsa, be och predika. Han är väldigt duktig på att predika och klostret trodde de att han var nästa Odo. Lanok har lyckas att omvända en fientlig stam av blodtörstiga Ransarder till att bli fredliga bönder med fanatisk tro på Etin. Dessvärre försökte andra präster att överglänsa Lanok, med att göra om hans bragd, och sågs aldrig mer.

Din bror verkar tro att du kommer att få se det "härliga" ljuset och är fortfarande optimistisk om att du kommer att bli en präktig präst. Detta har lett till att han numera följer efter dig för att vara en hjälp på vägen. Du tycker förstås om din store bror, blod är ju tjockare än vatten, men du skulle gilla honom betydligt mer om det var ett större avstånd mellan er (typ en kontinent eller så).

Du föreslog för överhuvudet på klostret att det vore lämpligt att ett mindre följe gick på pilgrims färd ner till Krun för att studera liknelserna i den religiösa systemet (och de vackra kvinnorna). Tyvärr spolierades det hela av att Lanok insistera på att följa med på pilgrimsfärden. Väl nere misstuckte Lanok om dina bekantskaper (fast det var ganska självklart) med kvinnorna men istället för att anklaga dig, anklagade han kvinnorna för synd. Konstigt är att din bror fortfarande tror att du uppfört dig exemplariskt som ett sändebud med värdig het, trots att han ertappat dig med en kvinna tre gånger. För att inte såra hans känslor och för att din bror för eller senare skulle lägga pusselbitarna rätt (då skulle du råka illa ut) och agera, avbröt du "studierna" och satte kurs hemåt.

Ni åkte båt från Krun till staden Falknäste (i Jorpagna) och båtresan som tog c:a en månad var tämligen behaglig. Du sörjde över att lämna Kruns studier (de vackra kvinnorna alltså),

något som din bror uppmuntrade med ni två kanske kunde åka ner en senare gång - när syndorskorna i Krun hade omvänts (gissa det om uppmuntrade dig).

Aistra Angertsdottir: Rodricks mycket vackra brorsdotter, och den beryktade och inflytelse rika skepparen Angert Knubbesons minsta dotter, det vet du för att när du sist talade med Angert (för ungefär 18 år sedan)nämde han att hans hustru väntade barn och frågade dig om namn förslag. Det var då som du föreslog att han skulle döpa ungen efter sitt skepp Aistra om det belv en flicka eller efter dig om det blev en pojke (och det blev tydligen en flicka). Visserligen har du inget minne av att Solriddar Melodar var släkt med Angert, men världen är rätt liten så det stämmer nog. Du ska förressten fråga om hur det står till Med Angert.

Hon är lite ung för din smak och dessutom en bekants dotter (men det stoppar visserligen inte dig), hon är en mogen kvinna och en kvinna (och förmodligen oskuld) är alltid en utmaning. Hennes sånger är utsökta men du har märkt att hon ogillar när du ackompanjerar henne. Du gillar hennes ansikts uttryck när hon rodnar eller blir sur, så du leker "leker" (läs reta, tafsa, störa osv) lite med henne. Vem vet hon kanske gillar det och låter dig smaka på hennes tillgångar, om något år eller så (eller om en dag eller så).

Hon är tydligen på semester hos sin farbror, men de båda talar inte så mycket om det.

Negos Drag:

Du kan inte se något som negativt;allting har något positivt i sig resonerar du. Du ler nästan hela tiden, även när du sover. Dina fördommar är mot surpupper, torrisar och som övriga präster i allmänhet är. Det bästa anser du är en fest för att fira något (det kan vara vad som helst) med ett rejält (men gott)slagsmål på slutet. Du skulle aldrig svika en vän och har en förmåga att muntra upp andra, åtminstone tror du det själv. Du kan nästan inte sluta berätta roliga historier och har ofta flera på lager. Om de andra inte förstår din humor, så beror det på att de är för stressade och inte har tid att tänka efter.

Du har på senare tid (sedan du var 6 år) upptäck vinet och det finns inte en droppe vatten i dina ådror, det är vin eller något annat med alkohol i sig. Du är ofta full, men trots detta så är du inte sämre i strid, bara mer högljudd, särskilt om du har drukit på tok för mycket (du (enligt dej) kan inte dricka på tok för mycket) och hittar på olika anledningar för att få en slurk. Du skulle alldrig medge att du är alkoholist, men då din näsa är ofta röd och att du mången gång betecknats som "fyllekajan" hävdar detta motsatsen.

I kritiska stunder (eller framför sorgsna eller ledsna barn) blir du nästan profetiskt och stört nyckter, det är då som du kan börja svamla om Etins välvilja och om buden. Efteråt brukar du återställa dig med en flaska (minst) och glömma bort din predikan totalt.

Tre citat: *"OJ... Vilken baksmälla...hick...jag tror jag behöver två återställare till...minst.. ....Hick"*

"Öh...Vill du ha en slurk?... Det är fin dricka det här...Hick"

"Kom så sätter vi igång! De är bara 4 gånger fler än oss, det kunde vara värre!! Ha, ha, ha!!!" (drickande ur din plunta)

Broder Negos Af Palgri

Grundegenskaper

Styrka (STY)	(3)	(16)
Fysik (FYS)	(2)	(11)
Smidighet (SMI)	(2)	(10)
Intelligens (INT)	(2)	(10)
Psykisk kraft (PSY)	(4)	(17)
Karisma (KAR)	(2)	(11)
Storlek (STO)	(3)	(14)

Särskilda förmågor

Snabbslående
 - Har automatiskt högst initiativ
 God tidskänsla
 - Kan bedöma tid med 5% felmarginal

Färdigheter

PRIMÄRA		YRKES/SEKUNDÄRA		STRIDSKONSTER	
Bluffa	11	Administration	12	Rundspark	8
Finna dolda ting	10	Förföra	11	Uppresning	11
Första hjälpen	8	Kulturkännedom	19/B4	Hoppspark	8
Gömma sig	12	- Lysande vägen		Krosslag	10
Hoppa	16	Taktik	12	Låsning/Neddragning	12
Klättra	10	Strategi	14	Nerv slag	
Köpslå	12	Fallteknik	7	- skadlig	11
Lyssna	8	Öl bryggeri	17/B4	- bedövande	11
Rida	4			Obeväpnad parering	16
Sjunga	10/B2	Stav	16		
Slagsmål	12	Stridsklubba	12		
Smyga	9	Stavstrid	14		
Spåra	3	Anfall bakifrån	8		
Stjåla föremål	16	Avväpna	16		
Upptäcka fara	12	Bryta grepp	18		
Övertala	10	Dra vapen	16		
		Härskri	8		
		Slå medvetslös	14		

Språk	Tala	Läsa/skriva
Zorakinska	16/B4	17/B4
Kardiska	14/B3	7/B2
Dalkiska	14/B3	7/B2

Utrustning

Klädd i brun munkkåpa med tillhörande huva och har en varm yllemantel över detta. Bälte, Vinter stövlar och Solmedaljong (Helig guldsymbol och förvaringsplunta för vigvatten).

Beväpning: 1 Morgonstjärna, 1 Stridsstav, 1 Rustning av härdatläder

I Bältet:

- 1 plunta Stark Rom
- 1 Börs å 232 silverpenningar

I Ryggsäcken:

- 1 Ryggsäck
- 1 Stor säck (nedpackad)
- 2 Vattenskin (Rymmer 5 l)
- 2 Kaggar Hembränt Öl
- 14 Dagars proviant
- 1 Slev, 1 Ätkniv och 1 tallrik
- 1 Sovfäll
- 1 (2 mans) Tält
- 1 Kraftig häst "Brunte" med nödvändig utrustning